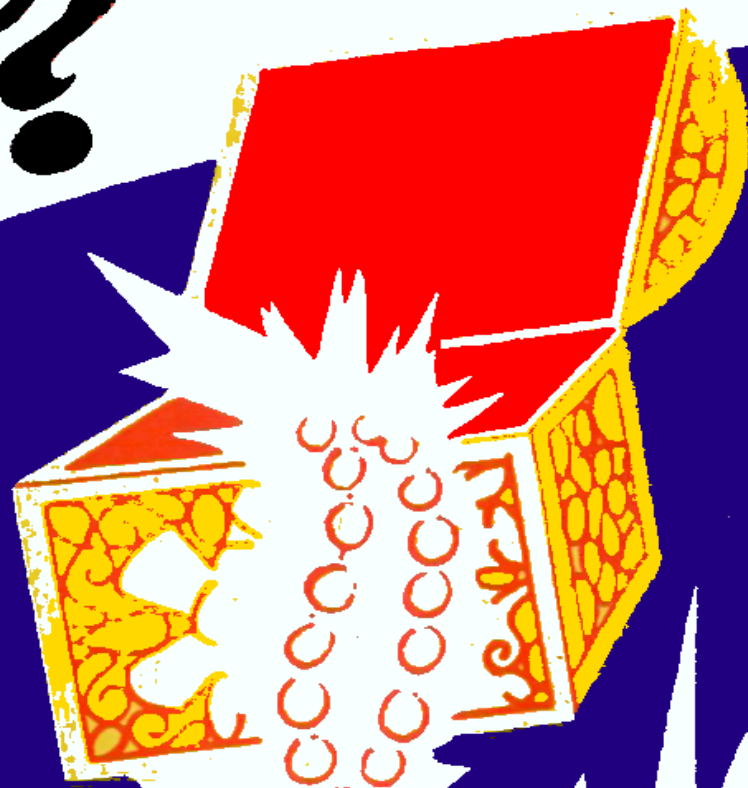

ทำไมเล่า

ทำไมเล่า

โดย

อาร์.เอ. เลดลอ

The Reason Why

By

R, A, Laidlaw

เรียบเรียง

โดย

คณะ ซี. เอ็ม. เอ. มิชชั่น

1483 ถนนอัษฎางค์ นครราชสีมา

Published by Bible Meditation League

Columbus, Ohio, U.S.A.

12M- (1)-54

พิมพ์ที่ ร.พ. เจริญธรรม 160 เสาชิงช้า พระนคร
นายรวล รุ่งเรืองธรรม ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 7/97

ทำไมเล่า

โดย

ท่านอาร์. เอ. เลดล

คำเทศนาของพ่อค้าต่อคนงานในบริษัทของเขา

สมมุติว่าชายคนหนึ่งได้ให้แหวนเพชรวงหนึ่งแก่มิตรสหายของตน ตีราคาประมาณหกพันบาท แหวนวงนี้ได้บรรจุไว้ในกล่องที่สวยงาม ชายผู้นี้จะแปลกใจสักเท่าใดเมื่อภายหลังต่อมาสักสองสามวัน พบมิตรสหายคนนั้น และได้พูดแก่เขาว่า “ดิฉันขอบพระคุณท่านเป็นล้นพ้นที่ท่านได้ส่งกล่องแหวนเพชรมาให้ดิฉัน ดิฉันสัญญากับคุณว่าดิฉันจะระวังรักษากล่องนั้นไว้เป็นอย่างดี ดิฉันจะห่อและเก็บไว้ในที่อันมิดชิด จะไม่ให้มันหายไปเลย” ชายผู้ให้แหวนจะมีนึกแปลกใจหรือไม่? เรื่องอย่างนี้ใครก็จะเคยคิดว่าจริง แท้จริงเรื่องอย่างนี้ย่อมเป็นเรื่องที่เขลาที่สุด ที่มนุษย์ทั้งชายและหญิงพากันบำรุงบำเรอตกแต่งร่างกายซึ่งเป็นแต่เพียงกล่องของตัวจริงเท่านั้น ตัวจริงนั่นคือ จิตวิญญาณซึ่งเป็นเพชรอันมีค่า ที่พระเยซูคริสต์ผู้ทรงรู้สารพัดทุกสิ่งได้ทรงตีราคาไว้ พระองค์ทรงตีราคาจิตวิญญาณนี้ไว้สูงเหลือเกิน จนพระองค์ได้ทรงยอมเสียสละพระชนม์ชีพของพระองค์เอง ต่างบัดพลิกรรมให้เราให้พ้นจากความผิด ความบาป ซึ่งตัวของท่านเองก็ไม่เคยคิดถึงราคาของมัน

ข้าพเจ้าขอถามท่านสักหน่อยว่า ท่านจะเอาใจใส่และสัตย์ซื่อต่อเรื่องที่ข้าพเจ้ากำลังบรรยายอยู่นี้ไหม? ท่านจะสัตย์ซื่อต่อตัวของท่านเองไหม? และท่านจะสัตย์ซื่อต่อชีวิตข้างหน้าของท่านไหม?

ขอท่านอย่าได้วางหนังสือเล่มนี้ลงจนกว่าท่านจะได้อ่านจบเวลาขอมไม่คอยทำผู้ใด การผลัดวันประกันพรุ่งเป็นศัตรูของการค้าขายยังเป็นการฝ่ายวิญญาณจิตที่ยิ่งซ้ำร้ายมันคือขโมยที่ขโมยชีวิต ชั่วโมงวันคร่ำครวญของคนที่นับล้าน เป็นโศกนาฏกรรมที่หญิงสาวชายหนุ่มและคนทุกเพศทุกวัยผู้ซึ่งมีความฉลาด ความไหวพริบ ต่างคนต่างเสี่ยงชีวิตของตนเองโดยผลัดอย่างหน้าตาเฉยว่า “โอ้ข้าฯ ยังมีเวลาอีกเยอะ เอาไว้วันหลัง” จะพูดกับคนหนุ่มคนหนุ่มก็ว่า มีเวลาเยอะ จะพูดกับคนกลางคน คนกลางคนก็ว่า เวลามีถมไป จะพูดกับคนแก่ที่จวนจะเข้าโลงอยู่แล้วแก่ก็จะพูดเหมือนกันว่า “ยังมีเวลาอีกถมไปหลานเอ๊ย” มันแปลกจริง หรือท่านว่าอย่างไร.

ถ้าเราสามารถที่จะเห็นและเข้าใจ ถึงมหาอำนาจของความตาย คือพญามัจจุราช ผู้ไม่ยอมผลัดเวลากับผู้ใด เราจะมีความเห็นอย่างไร เกี่ยวกับพญามัจจุราชนี้ ข้าพเจ้าใคร่จะแสดงตัวเลขที่ข้าพเจ้าได้มาเมื่อคืนวานนี้ พลโลกทั้งหมดมีประมาณหนึ่งพันหกร้อยล้านคน (1,600,000,000) ใช้น้อยอยู่เมื่อไร บริษัทประกันชีวิตอินวูดได้เฉลี่ยชีวิตของมนุษย์ไว้ว่า คนหนึ่งมีอายุเพียงสี่สิบปีเท่านั้น ถ้าเช่นนั้นคนเรา

ต้องตายปีละสี่สิบล้านคน วันละหนึ่งแสนเก้าพันห้าร้อยแปดสิบเก้าคน ชั่วโมงละสี่พันห้าร้อยหกสิบคน นาทีละเจ็ดสิบหกคน และวินาทีละมากกว่าหนึ่งคน ตกใจไหมท่าน?

คิดดูซิท่าน สมมุติว่าเมืองหนึ่งมีพลเมืองแสนคน และก็คนทั้งเมืองตายทุกวัน ตายแล้วไม่กลับมาอีก โปรดให้เราทั้งหลายมีความคิด ขณะที่ท่านกำลังอ่านหนังสือเล่มนี้อยู่ชั่วแต่เพียงเวลาสิบห้านาทีเท่านั้น ผู้คนก็พากันตายตั้งพันแล้ว และคนตั้งพันคนนี่จำเป็นจะต้องไปพบกับพระเจ้าของเขา เมื่อข้าพเจ้ามีอายุได้สิบสองปี พญามัจจุราชได้เข้ามาในบ้านของข้าพเจ้า และมันได้ลากเอาอายุของข้าพเจ้าไปเสียคนหนึ่ง เรื่องนี้ทำให้ข้าพเจ้าโศกเศร้ามาก เพราะยายผู้นี้ได้ถนอมกล่อมไกวข้าพเจ้ามาแต่เมื่อข้าพเจ้ายังอยู่ในผ้าอ้อมครั้นข้าพเจ้าเติบโตขึ้นแล้วยังเอาใจใส่ดูแลข้าพเจ้าตลอดมา ข้าพเจ้าจำภาพศพของท่านได้อย่างดี ดวงหน้าแก่ของท่านขาว มือและเท้าของท่านเย็น ๆ เหมือนอย่างหิน ข้าพเจ้ารู้สึกสำนึกว่าสักวันหนึ่งเถอะ ข้าพเจ้าก็จะต้องเป็นอย่างนั้นเหมือนกัน แต่ว่าข้าพเจ้ายังไม่พร้อมยังไม่พร้อมที่จะตาย

แต่เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าพร้อมแล้ว มิใช่ที่ข้าพเจ้าได้กระทำอะไรสำเร็จ แต่เพราะข้าพเจ้าได้เชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ผู้ทรงตายแทนความบาปของข้าพเจ้าต่างหาก พระเยซูองค์นี้ได้ทรงเป็นขึ้นขึ้นมาอีก เพื่อชำระข้าพเจ้าให้เป็นคนชอบธรรม และข้าพเจ้าอยากจะทำกับท่านง่าย ๆ ว่าทำไมข้าพเจ้าจึงยอมรับเอาพระเยซูเป็นผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า.

1. เพราะข้าพเจ้าเชื่อว่า พระเจ้ามี
2. ข้าพเจ้าได้ถูกกำหนดโทษไว้แล้วว่าจะต้องตายคนหนึ่งแล้วภายหลังนั้นจะถึงการพิพากษา.
3. เพราะข้าพเจ้าเป็นคนผิดบาป (กิเลส)
4. เพราะว่าแบบแปลน ของข้าพเจ้าเกี่ยวกับความรอดที่พระองค์ได้ทรงวางไว้นั้น ถูกกับจิตใจและความใคร่ครวญด้วยเหตุและผลของข้าพเจ้า

ทำไมข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้ามี เพราะในใจของข้าพเจ้ามีความรู้สึกอย่างนั้น ว่ามีพระเจ้า แม้ว่าสมองของข้าพเจ้าจะให้เหตุผลพิสูจน์ว่า พระเจ้าไม่มี หรือจิตใจของข้าพเจ้าจะพยายามเชื่อว่าพระเจ้าไม่มี แต่ก็ยังมีเสียงเบา ๆ กระซิบที่หู กระซิบแล้วกระซิบอีกเหมือนอย่างเสียงกระซิบที่ท่านเคยได้ยินมาแล้ว ในเมื่อความสนุกสนานแห่งโลกนี้จะสูญสิ้นไปแล้ว โดยเสียงกระซิบนี้แหละที่ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้ามี ครั้นแล้วข้าพเจ้าก็แหงนหน้าขึ้นดูชีวิตและความเป็นอยู่ของคนทั่วไป ก็เห็นว่ามนุษย์ทุกชาติทุกสมัยเชื่อถือศาสนาหลายอย่างต่าง ๆ กัน เพื่อสงบเสียงที่กระซิบแก่เขาเหล่านั้น คือเป็นเสียงเดียวที่ได้กระซิบกับข้าพเจ้านั่นเอง

แต่ว่ามีบางคนที่ไม่ยอมเชื่อว่าพระเจ้า

ฉะนั้น ให้เราพิจารณาคำหาเหตุผลใคร่ครวญในเรื่องนี้ให้มากที่สุด ให้ไกลที่สุด ให้ลึกซึ้งที่สุดที่เราสามารถจะทำได้ เมื่อท่านและข้าพเจ้ากำลังยืนอยู่ที่ท่าเรือ และมีเรือกำปั่นเดินสมุทรลำใหญ่เทียบท่าอยู่และข้าพเจ้าก็พูดกับท่านว่า “เขาว່ารือเดินสมุทรลำนี้เป็นผลกระทำของนายช่างที่วางแบบแปลนต่อมันด้วยสติปัญญาและคนหลายคนก็มีความคิดเห็นอย่างนั้น แต่ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามันย่อมไม่มีความจริงเลยที่เรือลำนี้จะถูกสร้างขึ้นด้วยสติปัญญามันเป็นผลแห่งกรรมที่รู้ไม่ถึง มันเป็นความลับลึกที่มันเกิดเองเป็นเอง แร่เหล็กผุดขึ้นมาจากแผ่นดิน ถลุงตัวมันเองดีเข้าเป็นแผ่น เกิดมีรูขึ้นในแผ่นเหล็กเอง เกิดมีน็อตเหล็กลอยเข้ามาอยู่ตามรูแผ่นเหล็ก ขี้หวัดตะปูของมันเอง จนในที่สุดเกิดขึ้นเป็นลำเรือ ต่อมาอีกนานเท่าไรไม่ทราบเครื่องยนต์กลไกต่าง ๆ ก็เกิดขึ้นถูกยึดแน่นเข้ากับลำเรือ เรือลำนี้ก็ลอยทิ้งตั้งมาตามริมฝั่งแล้ว ก็ลอยเข้าไปอยู่ในอ่าวน้อย ๆ ที่พอดีกับลำของมัน มีคนหลายคนไปพบมันเข้า พบมันเมื่อกำลังลอยเข้าสู่อ่าวนั้น” เมื่อท่านฟังข้าพเจ้าพูดมาอย่างยืดเยื้อเช่นนี้ ก็คงจะมองดูข้าพเจ้าตั้งแต่หัวจดเท้าว่าข้าพเจ้าเป็นคนเสียดสีแล้ว ท่านก็เดินหลีกข้าพเจ้าไปในฝูงคนทิ้งให้ข้าพเจ้ายืนห่างวอยคนเดียว ใคร ๆ ก็รู้ว่าถ้ามีการประดิษฐ์ก็ต้องมีผู้ประดิษฐ์ เป็นการประดิษฐ์ที่ออกมาจากสมองของมนุษย์เหมือนกันกับกำปั่นเรือลำใหญ่ นั้น ท่านคงไม่ยอมเชื่อว่าเรือลำนั้นไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้นด้วยสติปัญญาและความชำนาญของฝีมือมนุษย์.

แต่ยังมีคนมากคนที่ไม่ใช่คนโง่เวลาเขาปัญญาพูดว่า สากโลกจักรวาลนั้นมันเป็นขึ้นมาเอง เป็นขึ้นมาเองอย่างลึกลับ และพูดว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ได้เป็นขึ้นมาด้วยความคิดและสติปัญญา เขาบอกเราว่าพระเจ้าไม่มี มีแต่ธรรมชาติ นักศึกษาทั้งหลายผู้มีความคิดยอมยอมรับว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่ดิลิศประเสริฐที่สุดที่พระองค์ได้ทรงสำแดงพระองค์เองในธรรมชาติทุกอย่าง กฎเกณฑ์แบบแผนของสิ่งสารพัดทั้งหลายเหล่านี้แสดงถึงฤทธานุภาพของพระองค์ทั้งสิ้น พระองค์เป็นผู้ที่สำคัญที่สุดเหนือสิ่งสารพัดทั้งปวง เขาสอนเราว่ามีสิ่งประดิษฐ์ที่ไม่มีผู้ประดิษฐ์ มีการทรงสร้างที่ไม่มีผู้ทรงสร้าง เป็นผลที่ไม่มีเหตุผล และเพื่อที่จะหลบมุมความจริงนี้ เขากลับย้อนถามว่า “ก็เมื่อพระเจ้าสร้างเราใครเล่าสร้างพระเจ้า” คำถามเช่นนี้ค้านตนเอง เพราะเหตุไรก็เพราะเรารู้ว่าแจ้งเห็นจริงแล้วว่า จะเอาเหตุต่าง ๆ มาเป็นปฐมเหตุไม่ได้ ถ้าเช่นนั้นปฐมเหตุก็กลายเป็นเหตุรอง คือเป็นเหตุที่สองรองลงมา คำพูดอย่างนี้ยอมเป็นไปไม่ได้ในวิชาคำนวณ เหตุต้นก็เป็นเหตุต้น เหตุรองก็เป็นเหตุรอง

คนผู้มีสติยอมเชื่อระเบียบระยะของเหตุและผล ผลหนึ่ง ๆ กลายเป็นเหตุของอีกผลหนึ่ง คือว่ามีเหตุแล้วก็มีผล ผลอันนั้นก็กลายเป็นเหตุที่ก่อให้เกิดผลอีก ต่อเนื่องกันลงไปเป็นอันดับดังนี้ เครือเหตุผลของทุก ๆ เครือยอมมีเหตุหนึ่งเป็นปฐม คือว่าจะไม่มีปฐมผล ถ้าไม่มีปฐมเหตุข้าพเจ้าจึงว่าปฐมเหตุของสิ่งสารพัดทั้งปวงนั้นคือพระเจ้า และเพราะว่าข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะบอกได้ว่า ปฐมเหตุนี้มาจากไหนเกิดขึ้นได้อย่างไร แล้วก็เหมาะเอาว่า ปฐมเหตุไม่มีไม่ได้ การบอกไม่ได้ไม่เป็นเหตุที่ทำลายปฐมเหตุ

ถ้าข้าพเจ้าปฏิเสธปฐมเหตุ ข้าพเจ้าก็ต้องปฏิเสธปฐมผลและผลอีกตั้งหลายด้านผลซึ่งเกิดขึ้นจากปฐมเหตุนั้นด้วย เมื่อข้าพเจ้าปฏิเสธปฐมเหตุแล้วก็ต้องปฏิเสธผลต่อเนื่องกันลงมา ในที่สุดข้าพเจ้าก็ต้องปฏิเสธโลกที่เราอาศัยอยู่นี้ด้วย ทั้งนี้ท่านก็ยอมเห็นอยู่แล้วว่าถ้าข้าพเจ้ารับเชื่อเหตุ ๆ หนึ่ง ก็เกิดเป็นการบังคับอยู่ในตัวว่าข้าพเจ้าต้องรับเชื่อปฐมเหตุนั้นด้วย.

เราารู้ว่าไฟฟ้าสำแดงตัวของมันปรากฏออกมาอย่างไร เราพบกฎหมายกฎที่เป็นกฎข้อบังคับของไฟฟ้า แต่ที่จะกำหนดความว่าไฟฟ้านั้นคืออะไร นักวิทยาศาสตร์ผู้ใหญ่ยิ่งที่สุดก็ไม่สามารถกำหนดความไฟฟ้านี้ได้ แล้วก็ทำไมเราเชื่อว่าไฟฟ้ามี่ ก็เพราะเราเห็นไฟฟ้ามันสำแดงตัวออกมาตามถนนหนทางเป็นโคมดวงไฟอยู่ทั่วไปทุกแห่งทุกวัน แม้ข้าพเจ้ารู้ไม่ได้ว่าพระเจ้ามาจากไหน ข้าพเจ้าก็ต้องเชื่อในพระองค์ก็เพราะข้าพเจ้าเห็นการสำแดงของพระองค์มีอยู่ทั่วไปทุกแห่งรอบ ๆ ตัวของข้าพเจ้า.

ท่านศาสตราจารย์คริมมอนต์ได้กล่าวในหนังสือ “ความเจริญของมนุษย์” ว่า “การวัฒนาของมนุษย์ชวนให้เราเชื่อว่ามนุษย์เป็นผีพระหัตถ์ของพระเจ้า เหตุผลต่าง ๆ ช่วยให้เราสันนิษฐานว่า พระเจ้าเป็นผู้ทรงสร้าง” แทนที่เราจะเลิกเชื่อว่ามนุษย์ไม่ใช่ผีพระหัตถ์ของพระเจ้า แต่ความเจริญของมนุษย์บังคับให้เราเชื่อ แทนที่เราจะเลิกเชื่อว่าพระเจ้าไม่ใช่ผู้สร้างแต่ด้วยเหตุผลต่าง ๆ เราสันนิษฐานได้ว่า พระองค์เป็นผู้ทรงสร้าง

ท่านไวซ์แมนได้กล่าวว่า “เบื้องหลังแห่งอำนาจของธรรมชาติที่ประสานกำลังกันนั้น มีจุดประสงค์ หรือมีความหมาย ฉะนั้นเราก็ต้องยอมรับว่า มีเหตุที่ทำให้เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่เราไม่สามารถจะเข้าใจได้ แต่เราสามารถที่จะพูดได้สักอย่างหนึ่งว่า จะต้องมึสิ่งศักดิ์สิทธิ์สูงสุดสักอย่างหนึ่งเป็นแน่

ท่านลิวอิสอัลเลน ดี ได้กล่าวว่า “เราอาจสงสัยในสิ่งอื่น ๆ ก็ได้ แต่เรื่องพระเจ้าแล้วเราไม่มีอะไรที่จะสงสัยได้เลย เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ไม่มีจำกัดเป็นผู้บริสุทธิ เป็นผู้เด็ดขาดเป็นผู้ทรงพระชนม์อยู่ชั่วนิรันดร์และผู้เป็นปฐมเหตุ พระองค์ทรงเป็นผู้ที่เราพอจะเรียนรู้ได้และพอที่จะเข้าใจได้ เราพบพระองค์ได้ แต่เราไม่สามารถที่จะลูบลำลูกต้องพระองค์ได้ ส่วนความลึกแห่งความเป็นอยู่ของพระองค์นั้นเรายังไม่ถึง แต่เหตุและผลประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานชีวิตของชีวิตทั้งปวง เมื่อเราเกิดความรู้ความเข้าใจในพระองค์ เราก็มมาถึงยอดเขาสูงสุดแห่งความคิดนั้นแล้ว ในสารพัดทุกสิ่งเราจะต้องพึ่งพาอาศัยอยู่ในน้ำพระทัยของพระองค์ผู้ทรงสร้างผู้ทรงพระสติปัญญามหาศาล”

เกิดมีความรู้สึกที่พระเจ้ามี ขอให้เราก้าวไปอีกขั้นหนึ่ง ผู้ที่มีสติปัญญายอมไม่ทำอะไรโดยไม่มีความหมาย ถ้าเขาทำรองเท่าเขาก็ต้องทำให้ไว้ไม่เช่นนั้นก็ทำให้ขาย ถ้าเขาทำขนมก็ต้องทำให้กินเองหรือไม่ก็ทำให้คนอื่นกิน ไม่ว่าจะทำอะไรก็ยอมมีเป้าหมายทั้งนั้นที่ข้าพเจ้าพูดมาเช่นนี้ก็เพราะว่าข้าพเจ้ามาเกิดความรู้สึกว่า พระเจ้าจะต้องมีพระประสงค์สักอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้าง

สากลโลกนี้ หนังสือทั้งหลายในโลกนี้พึงมีแต่เล่มเดียวเท่านั้นที่บอกเล่าถึงพระเจ้าและพระประสงค์ของพระองค์ เป็นหนังสือที่สำแดงน้ำพระทัยของพระเจ้าโดยตรง เป็นหนังสือที่มีความจำเป็นอยู่เฉพาะหน้า จึงเป็นการสมควรที่เราจะได้อ่านดู ท่านแฟรนซิสเบคอนได้ให้คำแนะนำไว้ว่า "ไม่มีความจำเป็นที่เราจะต้องรับหรือปฏิเสธ รู้ไว้ดีกว่าใส่บาแบกหาม อ่านแล้วก็ควรพิจารณาว่ามีข้อเท็จจริงอย่างไรเราจึงหยิบหนังสือเล่มนี้ขึ้นอ่านด้วยความหวังตั้งใจว่า เราจะพบความจริงซึ่งมีบรรจุไว้ในหนังสือเล่มนี้"

เพื่อความยุติธรรมแก่ตัวเราเองและพระคัมภีร์ ก็จงอ่านจนจบด้วยความพินิจพิจารณา เหมือนอย่างกับผู้พิพากษาที่ฟังคำให้การของโจทก์และจำเลย ผู้พิพากษาย่อมไม่ตัดสินความจนกว่าจะได้ฟังคดีอย่างละเอียดละออ จากคู่ความแล้วทั้งสองฝ่ายจึงจะตัดสินมิใช่หรือ การอ่านพระคัมภีร์ก็ควรพิจารณาทุก ๆ คำ ค้นดูความหมายที่ซ่อนลึกลงภายใน มิใช่อ่านผ่านไปอย่างเฉิน ๆ หนังสือเล่มนี้อ้างว่าเป็นหนังสือสำคัญ ยิ่งสำคัญเท่าไรก็ยิ่งเรียกร้องความเอาใจใส่จากเราผู้อ่านมากยิ่งขึ้น พระคัมภีร์เล่มนี้มีทั้งหมดด้วยกันหกสิบหกเล่ม เขียนโดยคนต่างอายุ ต่างสมัย ต่างความรู้ ต่างตำแหน่ง ถึงสี่สิบคน บางคนมีการศึกษาสูง บางคนมีการศึกษาดำ บางคนเป็นกษัตริย์ บางคนเป็นชวานา หนังสือพระธรรมเหล่านี้ตั้งต้นเขียนจนจบกินเวลาประมาณ 1600 ปี เขียนต่างที่ต่างแห่ง บางส่วนเขียนที่กรุงบาบิโลนในทวีปเอเชีย บางเล่มเขียนในกรุงโรมในทวีปยุโรปเมื่อมีผู้แต่งต่างเวลาต่างสถานที่ ต่างคนก็ย่อมจะมีข้อความที่ค้านกันเอง แต่กลับตรงกันข้ามกลับมีเนื้อความกลมกลืน หนังสือพระธรรมเล่มหนึ่งกลับอธิบายความในพระธรรมอีกเล่มหนึ่ง เมื่อเป็นเช่นนี้จะอธิบายให้เป็นไปอย่างอื่นไม่ได้ ความจริงในพระธรรมเปโตรฉบับสองบท 1:21 ได้ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจเหตุผลว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น "ด้วยว่าคำพยากรณ์นั้นเมื่อก่อนไม่ได้เป็นไปตามน้ำใจมนุษย์แต่ว่ามนุษย์ได้กล่าวคำซึ่งมาจากพระเจ้าตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงคลลใจให้กล่าวนั้น" เมื่อข้าพเจ้าได้อ่านคำพยากรณ์ต่าง ๆ ในพระคัมภีร์เดิม ก็ยิ่งทำให้ข้าพเจ้ามีความเชื่อมากยิ่งขึ้น เพราะคำพยากรณ์ที่ท่านผู้พยากรณ์ได้ทำนายไว้ในวันนั้นได้เป็นมาจริง และเป็นมาจริงตามที่ผู้พยากรณ์ได้กล่าวไว้ทุกตัวอักษร คำพยากรณ์บางข้อมีอายุตั้งร้อย ๆ ปี เหมือนอย่างทีกล่าวไว้ในพระธรรมอิสยาห์ บทที่ 53 เป็นคำพยากรณ์ว่าด้วยเรื่องความมรณาภาพขององค์พระเยซูคริสต์ ได้ถูกพยากรณ์ไว้อย่างละเอียดละออ คำพยากรณ์นี้มีอายุถึง 700 ปี จึงสำเร็จแน่นอนนักหนา หนังสือเล่มนี้เชื่อง่ายกว่าไม่เชื่อ ข้าพเจ้าจะต้องซื่อสัตย์ต่อตัวของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าต้องยอมรับว่า เรื่องยุ่งเหยิงต่าง ๆ ย่อมเนื่องมาจากความไม่เชื่อทั้งนั้นข้าพเจ้ายังยืนยันได้มากไปกว่านี้ว่า "ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระคัมภีร์เล่มนี้เป็นพระคำของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ข้าพเจ้าจะพูดให้เป็นไปอย่างอื่นไม่ได้"

เมื่อข้าพเจ้าได้ยอมรับเช่นนี้ยิ่งทำให้ข้าพเจ้าหนักใจมากยิ่งขึ้น เพราะว่าคัมภีร์เล่มนี้มีระดับธรรมสูงเหลือเกิน เป็นระดับที่ข้าพเจ้าขึ้นไม่ถึง เมื่อข้าพเจ้าอยู่ต่ำกว่าระดับนี้ก็เป็นความบาปทั้งนั้น จำไว้ว่าพระเจ้าทรงทราบความคิดทั้งหมดที่มีอยู่ในใจของเรา ลองเอาระดับอันนี้วัดดูก็จะรู้ว่าเราอยู่ต่ำกว่า

ระดับนี้มากสักเท่าใด “จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า และด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อต้นข้อใหญ่” (มัทธิว 22:37)

ท่านรับรองหรือว่าท่านรอดแล้ว รอดอยู่ชั่ววันรันครี เพราะว่าคุณได้ประพฤติได้ตามระดับนี้ที่เดียว ขออ่านคู่มือที่ “จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า และด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า” หากว่าเราได้มีชีวิตอยู่ในระดับนี้แล้ว ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะอ่านต่อไปพอแล้วให้เราคิดและตรึกตรองคู่มือให้ดี เพราะว่าพระเจ้าทรงรับสั่งไว้ในพระธรรมโรมบท 3:23 ว่า “เหตุว่าคนทั้งปวงได้ทำผิดทุกคน และขาดการถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า” ความข้อนี้มีความหมายแก่ท่านมาก จงสัจย์ชื่อต่อตนเอง ท่าน ดร.ทอเร ได้พูดว่า “คืนวันหนึ่งข้าพเจ้าได้เทศนาอยู่ที่จังหวัดชิคาโก เมื่อการประชุมเลิกแล้ว ท่านอาจารย์ของคริสตจักรนั้นได้มาหาข้าพเจ้าและพูดว่า “ในคริสตจักรนี้มีชายหนุ่มคนหนึ่งอยากเป็นนักเทศน์ ข้าพเจ้าขอให้ท่านพูดกับเขาสักหน่อย” ข้าพเจ้าตอบเขาว่า “ดีแล้วขอพาเขามาหาข้าพเจ้า” เขาได้พาชายหนุ่มคนนั้นมาหาข้าพเจ้า ชายคนนี้มีหน้าตาหมองจืดจางดีที่ข้าพเจ้าไม่เคยได้เห็นมาก่อน ข้าพเจ้าได้มองดูหน้าเขาแล้วพูดว่า “ศิษยาภิบาลของท่านบอกฉันว่าคุณอยากเป็นนักเทศน์” “ครับผมอยากเป็น” ข้าพเจ้าว่า “ดีมาก แต่ฉันอยากจะถามคุณสักหน่อยว่าคุณเป็นคริสเตียนหรือเปล่า?” เขาตอบว่า “ครับผมเป็นคริสเตียนบิดามารดาของผมเป็นคริสเตียน ผมต้องเป็นคริสเตียนเพราะบิดามารดาของผมได้อบรมสั่งสอนผมมาอย่างนั้น” ข้าพเจ้าถามอีกว่า “คุณเกิดใหม่แล้วหรือยัง?” เขาถามข้าพเจ้าว่า “อะไรครับ” ข้าพเจ้าพูดซ้ำอีกทีว่า “คุณได้เกิดใหม่แล้วหรือยัง” พระเจ้าได้ทรงรับสั่งว่า “ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่แล้ว จะเห็นแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้ ท่านยังไม่เคยได้บังเกิดใหม่หรือ” เขาตอบข้าพเจ้าว่า “ถ้อยคำที่อาจารย์พูดนั้นผมไม่เข้าใจ ตั้งแต่ผมเกิดมาผมไม่เคยได้ยินถ้อยคำที่อาจารย์พูดนี้เลย” ข้าพเจ้าพูดว่า “คุณนี่น้องชาย คุณได้ทำความบาปอย่างหนักที่สุดที่มนุษย์เคยได้ทำกัน” เขาตอบทันทีว่า “เปล่าเลย อาจารย์ผมไม่เคยได้ทำผิดอะไรในชีวิตของผม อาจารย์ไม่เข้าใจผม อาจารย์ไม่รู้จักผม บิดามารดาเลี้ยงและอบรมผมมาอย่างเอาใจใส่ ชีวิตของผมเป็นชีวิตที่ดีพิเศษคนหนึ่งผมไม่เคยทำผิดอะไรใหญ่โตอย่างนั้น โอ้ผมไม่เคยเลยในชีวิตของผม” ข้าพเจ้าถามเขาว่า “คุณคิดว่าความบาปใหญ่ที่สุดนั้นคือได้ทำบาปอะไร” เขาตอบว่า “อาจารย์ครับผมคะนนะซีครับ” ข้าพเจ้าพูดว่า “น้องชายเข้าใจผิดมาก ไหนลองเปิดพระคัมภีร์อ่านตามที่พระเยซูคริสต์ได้ตรัสไว้คู่มือ” แล้วข้าพเจ้าก็ได้เปิดพระคัมภีร์มัทธิวบทที่ 22:37-38 ขึ้นให้เขาอ่านเขาก็อ่าน “พระเยซูทรงตอบเขาว่า จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า และด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อต้นข้อใหญ่” ข้าพเจ้าถามว่า “พระบัญญัติข้อไหนนะ” เขาตอบว่า “ข้อต้นข้อใหญ่ครับ” “ก็ถ้าพระบัญญัติข้อนี้เป็นข้อต้นข้อใหญ่ถ้าเราไม่ได้รับการพระบัญญัติข้อนี้ เราก็ได้ทำบาปใหญ่ใช่ไหม คุณได้รับการพระบัญญัติข้อนี้ได้หรือ? คุณได้รักพระเจ้าด้วยสิ้นสุดใจ สิ้นสุดจิต และด้วยสิ้นสุดความคิดแล้วหรือ? ท่านได้ให้พระเจ้าอยู่ในตำแหน่งที่หนึ่งใน

สิ่งสารพัดทั้งปวงหรือ? ให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งในการงาน ให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งในการเมือง ให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งในการรื่นเริง ให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งในการศึกษา ให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งในสิ่งสารพัดสิ่ง” เขาตอบว่า “ผมไม่ได้ให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งในสิ่งสารพัดเลยก็ถ้าเช่นนั้น คุณได้ทำผิดบัญญัติข้อไหน” เขาตอบว่า “ผมได้ทำผิดพระบัญญัติข้อนี้ครับ ผมได้ทำผิดพระบัญญัติข้อใหญ่ครับ และผมได้ประพฤติดิพผิดพระบัญญัติข้อใหญ่ที่สุดที่มนุษย์เขาได้ทำกันครับ แต่ผมไม่เคยได้เห็นพระบัญญัติข้อนี้เลย “จนบัดนี้ท่านผู้อ่านทั้งหลาย ท่านก็ได้ทำผิดพระบัญญัติข้อต้นข้อใหญ่ด้วยเหมือนกัน แม้ว่าท่านเองก็ไม่ได้เคยเห็นพระบัญญัติข้อนี้มาก่อนตลอดในชีวิตของท่าน บางทีท่านจะเคยได้อ่าน แต่ไม่เข้าใจเรื่องอย่างนี้ก็มีบ่อย ๆ ด้วยความสัจย์ชื่อ ข้าพเจ้าขอยอมรับว่า ข้าพเจ้าได้ขาดการถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า เรื่องนี้ทำให้ข้าพเจ้าหนักใจมาก แต่ถึงอย่างไรก็ดี แม้ว่าทางแห่งความซื่อสัตย์จะมีเมฆหมอกมืดมัวสักเท่าใด เราก็จะต้องเดินไปตามทางเส้นนั้น เราได้รับคำประกันสัญญาว่า ทางนี้เป็นทางที่สั้นที่สุด ที่นำเราไปถึงความสว่างที่ส่องอยู่ปลายทางเส้นนั้น ข้าพเจ้ายอมรับเสียโดยคิดว่าข้าพเจ้าได้ทำบาป และการลงโทษความบาปนี้ก็มีปรากฏอยู่ในพระธรรมเอเสเคียลบทที่ 18:4 ว่า “จิตวิญญาณที่ได้ทำบาป จิตวิญญาณนั้นจะตายเอง”

ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นเป็นอย่างนี้ กฎหมายในเมืองไทยบ่งไว้ว่า รถยนต์ทุกคันจะต้องเล่นทางซ้าย แต่กฎหมายที่อเมริกาว่าต้องเล่นทางขวา สมมุติว่าข้าพเจ้าขับรถตามถนนในเมืองไทยและขับไปทางขวา ข้าพเจ้าจะถูกจับและถูกนำมาขังผู้พิพากษา และข้าพเจ้ายังทำเสียงแข็งว่า “จำจริง นำหัวเราะ ก็กฎหมายในอเมริกา บอกให้ขับทางขวานี้ครับ” ผู้พิพากษาจะว่า “นั่นเป็นกฎหมายของอเมริกาที่นี่ใช้กฎหมายไทย กฎหมายของเมืองอื่นจะว่าอย่างไรก็ช่าง แต่คุณอยู่ในเมืองไทย ก็จะต้องถูกพิพากษาคด้วยกฎของเมืองนั้น”

เรามีความจำเป็นที่จะต้องทำตัวของเราให้อยู่ในระดับของพระเจ้า ข้าพเจ้าเป็นหลง ข้าพเจ้าจะถูกพิพากษาคด้วยกฎหมายของพระเจ้าในชีวิตช่วงนี้รันดร์ ข้าพเจ้าเป็นคนหมดหวังต้องพินาสนแน่ มันไม่เกี่ยวกับ ข้าพเจ้าจะคิดเห็นอย่างไร หรือเพื่อนฝูงจะบอกอะไร แต่พระเจ้าตรัสไว้อย่างไร ข้าพเจ้าก็จะถูกพิพากษาอย่างนั้น มิใช่อย่างเขว่ากันอย่างนั้นอย่างนี้ ยิ่งไปกว่านั้นทุกคนจะต้องถูกพิพากษาเหมือนกันหมด เพื่อนเราบิดามารดาของเราก็ถูกพิพากษาเหมือนกัน เขาก็ถูกพิพากษา เราก็ถูกพิพากษา นักโทษเหมือนกันจะช่วยกันอย่างไรได้.

พระคัมภีร์เล่มนี้บอกเรื่องราวถึงท่านผู้หนึ่ง คือองค์พระเยซูคริสต์ผู้บอกเราว่า พระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ทรงเห็นว่าเราจะต้องถึงซึ่งความพินาสน มนุษย์ทุกคนทำชีวิตของคนให้เสียหายไปแล้ว เช่นนั้นพระองค์จึงตรัสกับพระราชบิดาของพระองค์ว่า “ข้าพเจ้ามิได้ทำชีวิตของข้าพเจ้าเสียไป ข้าพเจ้าบริสุทธิ์ ปราศจากบาป ไม่มีค่าพร้อย ชีวิตนี้เป็นของข้าพเจ้าเอง ขอให้ข้าพเจ้าประทานชีวิตของข้าพเจ้าเองแทนคนบาป เพื่อคนบาปเหล่านั้นจะไม่ถูกโทษ” พระเจ้าจึงทรงตอบว่า “จงไปเถิด” พระ

เยซูคริสต์เองทรงบอกเราไว้ในพระธรรมยอห์น 3:16 ว่า “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะมีได้พินาส แต่มีชีวิตชั่ววินรันตร์ ถ้าพระเยซูเป็นบุตรของพระเจ้า เราก็มีประกันสำหรับความรอดนี้แล้ว แต่ยังมีข้ออยู่ยากอยู่อีกข้อหนึ่งคือ พระเยซูเป็นบุตรของพระเจ้า จริง ๆ หรือ พระองค์ทรงเป็นหนึ่งในสามอย่างคือ พระบุตร ถ้าไม่เช่นนั้นพระองค์ก็เป็นผู้ล่อลวง หรือพระองค์อาจเป็นผู้สตัยซื้อแต่มีสติพินเพื่อนพุดเพื่อละเมอฝันไปละกระมัง แต่ก็อีกนั่นแหละเราได้เห็นพระองค์สนทนาปราศรัยกับคนที่มีความรู้ ที่เจ้าหน้าที่ส่งมาสอดแนมเพื่อจะจับผิดพระองค์ และเพื่อจับพระองค์ พระองค์ได้ทรงโต้ตอบกับพวกนี้จนนิ่งงันไป และไม่กล้าที่จะได้ถามอะไรอีกต่อไป (มัทธิว 22:46) หากเราจะใคร่ครวญดูด้วยเพียงสติปัญญาเท่านั้นก็จะเห็นได้ว่า พระองค์ไม่เพื่อ พระองค์ไม่บ้า พระองค์ทรงเป็นผู้ที่มีสติสัมปชัญญะทุกอย่างทุกประการ ท่านก็จะว่าเมื่อพระองค์เป็นคนที่มีความรู้เฉลียวฉลาดถึงปานนี้ อาจใช้สติปัญญาของพระองค์ล่อลวงคนอื่นก็ได้ ข้าพเจ้าใคร่ขอถามท่านว่า ท่านเคยเห็นคนที่คบค้าสมาคมกันกับคนขี้ฉ้อต่อแหลแปดเหลี่ยมสิบหกคม และโดยการสมาคมนั้น คนนั้นเลยกลายเป็นบริสุทธี ฉลาด สตัยซื้อหรือ? ไม่เคยมีเลย ท่านต้องยอมรับว่าเรื่องราวอย่างนี้ไม่เคยเห็นมี แต่ข้าพเจ้ารู้จักชายหนุ่มคนหนึ่ง ชายคนนี้ได้รับพระเยซูคริสต์เข้ามาอยู่ในใจของตน เขาก็ถูกยกขึ้นจากความปรารถนาอันต่ำกลายเป็นคนดีมีความสตัยซื้อที่สุด ข้าพเจ้าเชื่อไม่ได้โดยที่จะว่า ๆ การเชื่อถือคนหลอกลวงปลิ้นปล้อนแล้วกลายเป็นคนดีมีศีลมีธรรม

วันก่อนนี้ข้าพเจ้าได้ยินชายคนหนึ่งพูดว่า “เพราะองค์พระเยซูคริสต์ข้าพเจ้าจึงสามารถเดินออกผายไหล่ผึ่งคอตรงลงไปตามถนนหลวง เกียรติยศและคุณงามความดีนี้ข้าพเจ้าได้มาจากพระเยซูคริสต์ทั้งนั้น ข้าพเจ้าสามารถมองดูหน้าสตรีบริสุทธีซึ่ง ๆ หน้าสามารถจับมือกับคนสตัยซื้อโดยไม่มีจิตใจสะทกสะท้าน เพราะองค์พระเยซูคริสต์ข้าพเจ้าจึงไม่มีหลังฉากแต่อย่างใด”

ข้าพเจ้าขอให้โลกที่เจริญแล้วออกความเห็นเป็นพยานใคร ๆ ก็รับรองว่าพระเยซูคริสต์เป็นคนดีด้วยกันทั้งนั้น ถ้าพระองค์เป็นคนดีพระองค์ก็ต้องเป็นคนสตัยซื้อ ถ้าพระองค์เป็นคนสตัยซื้อ ถ้อยคำที่พระองค์ตรัสถึงพระองค์เองก็ต้องเป็นความจริง พระองค์อ้างว่าพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า ถูกส่งลงมาจากสวรรค์เพื่อวางชีวิตอันบริสุทธีของพระองค์แทนคนบาปแทนท่านและแทนข้าพเจ้า

ขอให้ข้าพเจ้ากล่าวถึงคำพยานของบุคคลสำคัญผู้หนึ่งที่ท่านคงรู้จัก ข้อความเหล่านี้ได้คัดออกจาก “คัมภีร์แห่งความจริง” ของชิตนี่คอเล็ทท์ ซึ่งมีเนื้อความดังต่อไปนี้

แม้แต่ท่านนะ ไปเถียน บอนนาพาท ซึ่งเราก็ไม่ได้ถือว่าท่านเป็นนักศาสนา แต่ที่ท่านคงได้อ่านมากคิดมาก เกี่ยวกับพระคัมภีร์ในบั้นปลายแห่งชีวิตของท่าน เพราะมีคำบันทึกไว้ว่า คราวหนึ่งเมื่อท่านมหาเอมเปอเรอได้ถูกปล่อยไว้ที่เกาะเซ็นท์เฮเลนนา วันหนึ่งคุยกันกับเค้าท์ มอนโตลอน และได้ถามว่า “เจ้าคุณรู้ไหมว่า พระเยซูคริสต์คือผู้ใด” ท่านเค้าท์หนึ่งอันตอบไม่ได้ ท่านเอมเปอเรอจึงได้กล่าวต่อไปว่า

“ฉันรู้จักถ้าเจ้าคุณไม่รู้จัก ฉันจะบอกอะไรเจ้าคุณสักหน่อย เจ้าคุณคิดดูซิ ท่านมหาราชอเล็กแซนเดอร์ ท่านมหาเอมเปอเรอริชชา กษัตริย์ซาร์แมนจ์ รวมทั้งตัวของฉันด้วย ได้แผ่พระราชอาณาจักรด้วยกำลัง แต่พระเยซูคริสต์ผู้เดียวได้แผ่พระราชอาณาจักรของพระองค์ด้วยความรัก ฉันบอกได้อย่างแน่นอนว่าไม่มีใครเสมอเหมือนองค์พระเยซูคริสต์ เราท่านเป็นแต่เพียงมนุษย์พระเยซูคริสต์มีสภาพสูงกว่ามนุษย์ อัครรรยใหม่ท่านเจ้าคุณ ใครที่เชื่อถือพระองค์ด้วยความสัตย์ซื่อ ก็ได้ถวายความจงรักภักดีต่อพระองค์ อย่างมหัศจรรย์ ไม่มีสิ่งอะไรสามารถจะดับเปลวไฟแห่งความรักอันศักดิ์สิทธิ์นี้ได้เลย ความจริงข้อนี้แหละที่พิสูจน์ให้ฉันเห็นว่า “พระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้า”

แต่บางทีมีผู้คนถามว่า คนที่มีความรู้โดยมากเป็นคนที่ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้านิรันดร์หรือ? เพื่อตอบในปัญหานี้ข้าพเจ้าขออ้างถึงท่านชาโมเอล มินน์ ผู้ซึ่งได้รับปริญญา พิเชดิดี ท่านได้กล่าวว่า “แม้ว่ามีบางคนผู้มีความรู้ชั้นสูง ผู้ซึ่งทำการค้นคว้าหาความจริงด้วยสติปัญญาไม่ยอมรับว่าพระคัมภีร์กล่าวความจริงมีนักปรัชญามากมายที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ข้าพเจ้าเคยได้ถกกับผู้ที่ไม่เชื่อที่เป็นนักวิทยาศาสตร์ แต่ถ้าจะเทียบส่วนกันแล้วก็มีแต่จำนวนน้อย แต่ก็ยังมีคนที่อยู่ในตำแหน่งสูง ๆ ในทุกแผนกของวิทยาศาสตร์ ยังเป็นผู้เชื่อถือพระเจ้าด้วยความสัตย์ซื่อ”

นักดาราศาสตร์ และนักคณิตศาสตร์ทั้งหลาย ดูเหมือนว่าไม่มีใครเกินหน้าท่านนิรันดร์ไปได้ สติปัญญาความรู้ความฉลาดของท่านผู้นี้ย่อมจะเป็นประโยชน์แก่โลกจนโลกสลาย แต่ถึงกระนั้นท่านผู้นี้ก็เป็นคริสเตียนอย่างธรรมดา มีจิตใจสัตย์ซื่อหาตัวจับยาก.

เป็นที่น่าปลื้มใจที่มีนักดาราศาสตร์ในสมัยปัจจุบันนี้ โดยมากเป็นคริสเตียนที่เคร่งครัดสัตย์ซื่อ และผลแห่งการทำงานของเขาก็เป็นที่น่าชมเชย.

ในวิชาแพนทธรณีวิทยา โดยมากนักวิทยาศาสตร์ในแผนกนี้เป็นคนที่ไม่เชื่อถือพระคำของ พระเจ้า แต่ก็มีหลายคนที่เป็นนักศึกษาย่างเชี่ยวชาญสามารถอธิบายความในวิชาแผนกนี้ได้อย่างชำรอง และชัดเจน เช่น ดิน บัคแลนด์, ฮิวมิวเลอร์ ดร. ไพลิมิท, เซอร์ รอดเดอริค เมอซิซัน เซอร์ จอน ตะบันยูคองตัน, และยังมีอีกหลายคนผู้มีความเชื่อถือในพระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ.

ในวิชาแพนทเคมีและไฟฟ้า มีใครหรือที่ใหญ่ไปกว่า ฟาราเดและบางครั้งเขาเรียกท่านว่า บิดาของวิชาเคมีและไฟฟ้า ดูช่างเหมาะสมกับตำแหน่งเสียจริง ๆ ท่านเป็นคนเคร่งครัดในพระเจ้า และหมั่นเฝ้าในการอธิษฐาน เซอร์ ฮัมเฟร เดวี ก็เป็นอีกคนหนึ่งที่มีมั่นคงอยู่ในพระเจ้า คำพูดสำนวนโวหารที่เป็นหลักวิชาการ อันเป็นประโยชน์แก่ชาติมนุษย์ที่เกี่ยวกับความเชื่อ มีมากมายหลายประโยคหลายบทที่ ท่านได้เขียนไว้ เป็นคำพูดที่ทำให้ผู้อ่านมีความเชื่อมากยิ่งขึ้น.

ในวิชาแพนทช่างกลหรือวิศวกรรมก็มีท่าน จอชสะเตมเพนสันท่านผู้นี้เมื่อยังหนุ่มอยู่เป็นผู้มีใจสูงและกล้าหาญ เป็นคนทำงานหนักและพากเพียรในเมืองแร่ เป็นวิศวกรรมที่มีชื่อเสียงอยู่ไม่รู้ตาย

เป็นคนเคร่งครัดในพระเจ้าอย่างหาตัวจับยาก ท่านได้ตั้งเหย้าเรือนอยู่ที่เมืองแทบตัน ที่นี้ท่านได้สร้างโบสถ์สำหรับพวกกรรมกรหนึ่งหลัง มีพร้อมทั้งห้องประชุมประกาศพระศาสนาเพื่อพวกกรรมกรทุกคนจะได้มีโอกาสเข้ามานมัสการพระเจ้า

เราจะกล่าวถึงท่าน ดร.ชามูเอล จอนสัน เป็นคนสุดท้าย ท่านผู้นี้เป็นผู้มีชื่อเสียงทางวรรณคดี เป็นผู้ที่ได้รับเกียรติยศอย่างสูงในวิชาแพทยศาสตร์ นอกจากนั้นท่านยังเป็นคนที่มีความรู้ในแผนกวิชาวิทยาศาสตร์ต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง พจนานุกรมเล่มใหญ่ที่ท่านได้แต่งไว้ย่อมแสดงให้เห็นความสามารถและวิชาความรู้อย่างกว้างขวาง แต่ถึงกระนั้นก็ข้าพเจ้าคิดว่าตามประวัติแห่งชีวิตของท่าน แสดงให้เห็นว่าหาตัวจับยากในเรื่องความเชื่อ ท่านได้เอาพระคัมภีร์เป็นผู้นำทางแห่งชีวิตและเมื่อความตายมาถึงท่านไว้วางใจในพระสัญญาทุกข้อ และพระสัญญาเหล่านี้แหละเป็นผู้เล้าโลมจิตใจของท่านในยามมรณะ ข้าพเจ้ายังมีข้อสังเกตอยู่อีกอย่างหนึ่งในคราวประชุมสมาคมอังกฤษเมื่อคริสต์ศักราช 1865 ในที่ประชุมนี้ได้ตกลงร่างคำรับรองความเชื่อของเหล่านักวิทยาศาสตร์ เป็นคำรับรองว่า พระคัมภีร์นี้เป็นพระคำของพระเจ้า และมีความสอดคล้องต้องกันกับวิทยาศาสตร์ ธรรมชาติ ในใบรับรองนี้มีนักวิทยาศาสตร์ได้เซ็นต์ชื่อรับรองไว้ถึง 617 คน ใบรับรองนี้ได้พิมพ์ขึ้นพร้อมกับลายเซ็นต์ของท่านเหล่านี้ ส่วนต้นฉบับนั้นเขาได้เก็บไว้ในหอพระสมุด บอเคอเลียนที่ออกซฟอร์ด.

ความจริงยังมีอีกหลายคนที่จะได้เซ็นต์ชื่อไว้ในใบรับรองนี้ และยังมีเรื่องที่น่าฟังอีกหลายเรื่อง ที่ควรจะได้นำมาเล่าสู่กันฟัง “แต่ได้จุดเหตุการณ์เหล่านี้ไว้เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระคริสต์บุตรของพระเจ้า และมีความเชื่อแล้วท่านจะได้ชีวิตโดยพระนามของพระองค์” (ยอห์น 20:31) เพื่อช่วยให้เห็นชัดว่าพระคัมภีร์นั้นเป็นความจริง และพระเยซูคริสตนั้นเป็นพระราชบุตรของพระเจ้า ผู้เต็มพระทัยลงมาทนทุกข์ทรมานตายแทนความผิดความบาปของเรา เพราะว่าพระเจ้าทรงรักท่านและทรงรักข้าพเจ้า ปรารถนาที่จะให้เราพ้นโทษเป็นไท ถ้าข้าพเจ้าจะถือตัวว่าเป็นผู้มีสติปัญญาเป็นคนฉลาดข้าพเจ้าก็ต้องรับเอาพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า ถ้าข้าพเจ้าจะยกย่องความรักและเกียรติยศว่าเป็นสิ่งสูงสุด ข้าพเจ้าก็ไม่ควรที่จะปฏิเสธความรักของพระเยซูคริสต์ที่ทรงยอมตายเพื่อข้าพเจ้าบนไม้กางเขน แท้จริงข้าพเจ้าไม่มีสิ่งอื่นอีกแล้วที่ข้าพเจ้าจะเลือก ข้าพเจ้ายอมรับเอาพระเยซูคริสต์ด้วยชีวิตจิตใจของข้าพเจ้า ท่านจะเอาอย่างไร

แต่ข้าพเจ้ายังไม่ต้องการที่จะให้ท่านรับเอาพระเยซูเดี๋ยวนี้ ท่านยอมรับแล้วว่าพระคัมภีร์เป็นความจริง แต่ข้าพเจ้าได้อธิบายข้อความในพระคัมภีร์นี้ถูกต้องหรือไม่ คนอื่น ๆ เขามีความคิดเห็นเป็นอย่างไร ความเห็นของเขาถูกต้องหรือไม่ มิเป็นการสมควรหรือที่ท่านจะได้พิจารณาด้วย จริงอยู่ย่อมเป็นการสมควรที่ท่านจะได้พิจารณาด้วยถี่ถ้วน ครั้นผมมีความยินดีที่จะทำตามที่ท่านแนะนำ

เมื่อข้าพเจ้าพูดจบลงแล้ว เพื่อนคนนั้นได้ตอบว่า “ที่ท่านว่าก็ถูก ของผมก็ถูกเหมือนกัน แม้ว่าความเห็นของคุณและของผมไม่ตรงกัน ผมเองคิดว่าคนเราจะเชื่ออะไรก็ได้ทั้งนั้น แต่ขอให้เขาเชื่อถือจริงๆ ก็แล้วกัน” ให้เราพิสูจน์คำพูดนี้คู่กับต้นเรือลำใหญ่เชื่อใจของตนเองว่าเรือกำปั่นของเขาจะเดินไปในเส้นทางที่ถูก แต่เขาคาดคิดเมื่อตั้งเข็มทิศ ส่วนตัวเขาก็เข้าห้องปิดประตูนอน เขาเชื่อจริงๆ ว่าเรือของเขาจะไม่ไปชนหินโสโครก ความเชื่อจริงอย่างนั้นจะช่วยเรื่องของเขาให้รอดพ้นหินโสโครกเข้าถึงฝั่งอย่างปลอดภัยได้หรือไม่? แน่เหลือเกินเรือของเขาต้องแตก ผู้คนจะพากันตาย จริงอยู่เราต้องการความสัจย์ซื่อ เราต้องการความแน่นอน แต่ทั้งความสัจย์ซื่อและความแน่นอนจะต้องดำเนินไปในเส้นทางที่ถูก มิฉะนั้นก็จะนำเราไปในเส้นทางที่ผิด เส้นทางเดินของชีวิตตั้งแต่ต้นจนถึงนิรันดร์ไม่มีช่องว่างสำหรับความสงสัย ในพระธรรมกิจการ 4:12 กล่าวว่า “ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งเป็นที่รอดแก่เราทั้งหลายไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า” หากว่ามีทางอื่นที่เราจะรอดได้ เราก็จะได้ยื่นเด่นเป็นพยานชั่วกัปชั่วกัลป์ว่าพระเยซูนี้ช่างเวลาเหลือเกิน และถ้อยคำที่พระเจ้าตรัสไว้ก็ไม่ใช่ข้อเท็จจริง พระเจ้าเองตรัสไว้ว่าทางเส้นอื่นไม่มีโปรดฟัง “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิตที่ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้เว้นไว้มาทางเรา” ยอห์นบท 14:6 ข้าพเจ้าขอถามท่านด้วยความร้อใจว่า ท่านเต็มใจที่จะเสี่ยงชีวิตของท่านด้วยความเชื่ออย่างนั้นหรือไม่?

“ตั้งต้นใหม่” เป็นถ้อยคำที่นายแก้วใจชอบกล่าว “รักษาศิลกินบวชแล้วอย่าทำผิดอีก” เท่านั้นที่จะได้สำเร็จพร้อมที่จะเข้าสู่ชีวิตชั่วนิรันดร์ ฟัง ๆ คุณก็ดีใช่ไหมคุณ? จงให้เราพิสูจน์และใคร่ครวญดูเสียก่อนที่เราจะเชื่อ ถ้าเกิดจะมีสักคนหนึ่งประพาศได้เรียบร้อยทุกอย่าง อย่างที่เขาถือกันว่าเป็นผู้บริสุทธิ์จริงๆ อยากจะถามว่า เขาคอนั้นได้กลับกลายเป็นคนวิเศษหรือ ข้าพเจ้าไม่ใช่เขาคอนั้นก็กลายเป็นคนที่สมควรจะเป็นเท่านั้น หากจะพูดกันตามหลักความดีของเขาไม่สามารถที่จะลบล้างความชั่วที่เขาได้กระทำไว้ สมมุติตัวอย่างง่าย ๆ นายห้างใหญ่คนหนึ่งพูดกับเสมียนใหญ่ของตนว่า ห้างเรามีหนี้สินเท่าไร ที่ยังค้างอยู่กับห้างหอและบุคคลอื่น ๆ เสมียนใหญ่บอกว่า หนี้สินทั้งหมดมีประมาณสี่แสนบาท นายห้างบอกกับเสมียนใหญ่ว่า คุณเขียนไปบอกเขาว่า หนี้สินทั้งหมดที่แล้ว ๆ มานั้นขอยกเลิก แต่ถ้าเรามีหนี้สินใหม่อีกเมื่อไร เราจะพยายามใช้ให้ทุกราว ๆ ละยี่สิบเปอร์เซ็นต์ ตั้งแต่นี้เป็นต้นไปห้างเราจะพยายามสัจย์ซื่อต่อเจ้าหนี้และลูกค้าทุกคน” เสมียนใหญ่คงจะมองคูหน้านายห้างอย่างประหลาด และนึกในใจว่า นายห้างของเราเสียสติไปเสียแล้ว และไม่ยอมทำตามคำสั่งของนายห้าง เป็นความจริงซึ่งในทุกวันนี้มีคนหลายหมื่นหลายพันที่มีสติดีอยากไปสวรรค์ และพยายามต่อรองกับพระเจ้าด้วยวิธีเดียวกันกับนายห้างผู้เสียสติคนนั้น สัจญ์กับพระเจ้าว่าจะพยายามทำความดีแต่นี้เป็นต้นไป แต่ความชั่วที่เขาได้ทำมาแล้วนั้นเขาทำเป็นไม่รู้ ในพระธรรมบัญญัติจารย์ 3:15 มีว่า “พระเจ้าทรงต้องการในสิ่งที่แล้วมานั้นด้วย” ความชอบธรรมของพระเจ้าเรียกร้องการลงโทษความผิดความบาปของเราที่ล่วง ๆ มาแล้ว

และพระองค์จะไม่ทรงละเว้นความบาปสักอันเดียวที่เราได้กระทำไว้ นี่สินของความบาปทุกสต่างค์ พระเจ้าทรงต้องการให้เราใช้จนหมด ถ้าไม่เช่นนั้นพระเจาก็ไม่ยุติธรรมคนฆ่าคนตายเมื่อไม่ถูกจับก็สามารถลอยซาอยู่ได้เหมือนอย่างคนอื่น ๆ ครั้นถูกจับพิพากษาแล้วกฎหมายของมนุษย์ต้องลงโทษคนนั้นถึงตาย แม้ว่าชายคนนี้จะมิได้ฆ่าใครตายเลยสักคนภายในสิบปีกฎหมายก็ยังลงโทษคนนี้เป็นคนผิดฐานฆ่าคนตาย เราจะช้อนความบาปที่ล่วงไปแล้วไม่ได้จะเป็นบาปด้วยวาจา ด้วยกายหรือด้วยใจไม่ได้ทั้งนั้น ใคร ๆ ก็เห็นว่าเขาผู้นั้นเป็นคนดีเรียบร้อยแต่เฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้า เขายังเป็นคนบาปอยู่นั่นเอง พระเจ้าทรงทราบทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ว่าจะได้ทำผิดไว้ในอดีต หรืออนาคต หรือปัจจุบัน ตามลำดับความชอบธรรมของพระเจ้า เราทุกคนเป็นคนบาป และคนบาปทุกคนจะต้องถูกพิพากษากลางแจ้งด้วยความยุติธรรม.

ถ้าจะเอาความบาปที่ล่วงมาแล้ว มาลงโทษข้าพเจ้าก็พินาศแต่พระเยซูคริสต์ได้ประทานชีวิตของพระองค์ เป็นมัดพลีกรรม แทนความบาปของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงพ้นโทษไปได้ พระเจ้าได้ทรงรับโทษแทนความผิดบาปของข้าพเจ้าที่แล้ว ๆ มา พระเจ้าได้ทรงอกรับรองข้าพเจ้า พระเจ้าได้ทรงแสดงความพอพระทัยในความตายของพระเยซูคริสต์ผู้ทรงถวายตัวต่างเครื่องมัดพลีกรรม ตายแทนความบาปของข้าพเจ้าบนไม้กางเขนแล้ว พระเจ้าได้ทรงบันดาลให้พระองค์ทรงเป็นขึ้น พระองค์จึงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงพระชนม์อยู่.

ทำไมพระเยซูคริสต์จำเป็นจะต้องตาย ไม่ต้องตายไม่ได้หรือ? ท่านและข้าพเจ้าได้ทำผิดต่อพระบัญญัติของพระเจ้า พระเยซูคริสต์จะทรงยกบาปให้แก่เราอย่างไรได้ ถ้าพระองค์ไม่ทรงทำการทดแทนความบาปนั้น ท่านเข้าใจหรือยัง ถ้าพระองค์ไม่ทรงทำการทดแทนความบาปของเราอย่างสมบูรณ์ การพิพากษาบาปนั้นก็ยังมีอยู่ แต่เป็นที่ปรากฏแน่แล้วว่า พระองค์ได้ทรงตายแทน กฎหมายและพระบัญญัติจะมาลงโทษเรามากไม่ได้ ศาลฎีกาได้เลื่อนการพิพากษานักโทษต่อไปอีกวันหนึ่ง การเลื่อนการพิพากษาต่อไปอีกวันหนึ่งนั้นเป็นธรรมเนียมของศาลฎีกา เพื่อไม่ให้อิทธิพลภายนอกเข้ามาทำให้คณะกรรมการแปรปรวนไป เขาเหล่านั้นจึงถูกกักไว้ในห้องกักกันต่อรุ่งเช้า ครั้นรุ่งเช้าคณะกรรมการก็เข้ามายังห้องพิพากษา ผู้พิพากษาจึงได้กล่าวแก่คณะกรรมการว่า “ท่านที่เคารพทั้งหลายคดีนี้ยกเลิก เพราะว่านักโทษคนนั้นได้ถูกรับขึ้นไปพิพากษาบนศาลสูงสุดเสียแล้ว” นักโทษคนนั้นได้ตายเสียเมื่อคืนนั้น จึงไม่มีประโยชน์อันใดที่จะพิจารณาคดี กฎหมายจะพิพากษาคนไม่ได้ ถ้าคนหนึ่งฆ่าคนหนึ่งตายโทษของคนฆ่าคนก็คือโทษประหารชีวิต แต่ถ้าชายคนนั้นฆ่าคนหกคนตายโทษของเขาก็เป็นโทษประหารอย่างเดียวกันเพราะว่าโทษประหารชีวิตเป็นโทษสูงสุด เช่นเดียวกันไม่ว่าคน ๆ นั้นจะทำผิดหนักหนาเพียงใด โทษก็เพียงประหารชีวิตเท่านั้น ให้เราคิดดูในอีกด้านหนึ่ง นักโทษคนหนึ่งถูกศาลลงโทษแขวนคอตายต่อมภายหลังสืบสวนคดีได้ความว่าชายคนนี้ได้ ฆ่าคนตายอีกสองคนศาลจะชุดศพคนนี้ขึ้นมาแขวนคอ

อีกหรือ หากเป็นเช่นนั้นไม่เพราะว่าผู้ชายคนนั้นได้ถูกลงโทษอย่างหนักที่สุดแล้ว ไม่มีโทษใดที่จะหนักไปกว่านั้น ฉะนั้นกฎหมายจะเอาคนนั้นมาลงโทษอีกไม่ได้ จะอย่างไรก็ตาม ความบาปของข้าพเจ้าที่ล่วงมาแล้วจะนานสักเท่าใด ก็จะนำมาลงโทษข้าพเจ้าไม่ได้ ข้าพเจ้าไม่กลัว เพราะพระเยซูคริสต์ได้ตายแทนข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าได้เชื่อและรับเอาความตายของพระองค์เป็นความตายของข้าพเจ้า ความตายของพระองค์จึงเป็นที่ปลดบาปข้าพเจ้าให้พ้นจากโทษทัณฑ์ทุกชนิด

แต่คนที่เชื่อว่านายชอบหวังพูดว่า “ถ้าพระเยซูตายแทนทุกคน ทุกคนก็ต้องได้รับความรอด” พระเจ้าไม่ได้พูดอย่างนั้น แต่พระองค์ตรัสว่า ความรอดมีไว้สำหรับทุกคนแต่มีใช้ทุกคนที่จะได้รับความรอด ยกตัวอย่างในฤดูหนาวจัด คนจนเป็นอันมากในกรุงลอนดอนไม่อาหารจะรับประทาน แต่มีเศรษฐีหลายคนได้รวมเงินกันจัดซื้ออาหารเตรียมไว้ที่ห้องใหญ่ท้ายเมือง ท่านก็เดินไปพบคนจนคนหนึ่งตามถนน และท่านก็ได้แนะนำให้ชายผู้นั้นไปรับประทานที่เหล่าเศรษฐีได้เตรียมไว้ และท่านก็ถามเขาว่าไม่เห็นประกาศที่ติดไว้ตามถนนดอกหรือ เขาว่าเขาเห็นและเขาก็รู้ด้วยว่ามีอาหารเหลือเฟือพอสำหรับทุกคน เขาว่าเขาเชื่อแต่เขาก็ไม่ไปรับประทานเขาก็หิวโหยอยู่ คำพูดว่าเชื่อ ไม่ทำให้ใครหายหิว ความอิมพิงจะได้ต่อเมื่อได้รับทานนั้นเข้าไปและท่านว่าท่านอยากเป็นคนหิว ท่านก็ต้องหิวแม้ว่าได้มีทุกสิ่งเตรียมพร้อมไว้สำหรับท่านแล้ว ก็เหมือนกับความตายของพระเยซูคริสต์ได้จัดความรอดไว้สำหรับทุกคน แต่คนเหล่านั้นที่ยอมเอาพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของตนเท่านั้นจึงจะได้รับความรอด รอดได้โดยเชื่อว่า พระเยซูคริสต์ได้ตายแทนความผิดบาปของตน ข้าพเจ้าจะต้องขอบพระคุณและรับเอาพระเยซูคริสต์เป็นผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า ไม่เช่นนั้นความตายของพระเยซูคริสต์หาได้เป็นประโยชน์อันใดแก่ข้าพเจ้าไม่ ก็เหมือนกับคนที่กระหายน้ำซึ่งเดินทางไปตามลำธารน้ำไหล และไม่ยอมดื่มน้ำจากลำธารนั้น เขาจะอิมและหมดความกระหายได้อย่างไร

“ที่ท่านพูดมาก็จริง” นายช่างคิดว่า “พระเยซูคริสต์มีชีวิตเดียวจะตายแทนชีวิตของคนทั้งโลกได้อย่างไร? พระเจ้าจะช่วยให้คนรอดโดยการกลับใจเข้ามาเชื่อฟังพระเยซูคริสต์โดยวิธีนี้หรือ?” คำถามเช่นนี้ก็น่าฟัง เราทำโจทย์เลขได้บนกระดาน พระเยซูคริสต์เป็นคนสำคัญของพระเจ้าที่เกิดมาเป็นเนื้อหนัง ชีวิตของพระเจ้าในชีวิตของมนุษย์ เพราะฉะนั้นชีวิตของพระองค์เป็นชีวิตไม่จำกัดเป็นทิพย์ชีวิตเป็นชีวิตทิพย์ จึงสามารถตายแทนชีวิตคนบาปอันเป็นชีวิตธรรมดาได้โดยไม่มีจำกัดจำนวน เอากระดามมาสักแผ่นเขียนจำนวนเลขลงไปหลาย ๆ จำนวน จะเป็นจำนวนหมื่น จำนวนแสน หรือจำนวนล้านก็ได้แล้วแต่ แล้วบวกกันเข้าเสร็จแล้ว คุณด้วยสิบแล้วคุณด้วยร้อย หรือคุณด้วยล้านก็ได้ เลขลัพท์ทั้งหมดก็ยังเป็นจำนวนจำกัด ก็เพราะว่ามีที่ต้น และมีทางปลายแม้ว่าจะจะเป็นจำนวนมากมายก่ายกองสักเท่าใดก็ตาม ก็ยังเป็นจำนวนจำกัดอยู่นั่นเอง เราจะเอาสิ่งจำกัดมาทำเป็นสิ่งที่ไม่จำกัดไม่ได้ และสิ่งที่ไม่จำกัดนั้นมนุษย์ทำไม่ได้ ชีวิตอันไม่จำกัดของพระเยซูคริสต์ย่อมเป็นชีวิตที่เหลือเฟือและเพียงพอสำหรับคน

บาปทั้งโลก เหมือนกับเลขที่มีจำนวนจำกัดจะมีสักกี่ล้านจำนวนก็ตาม ก็ย่อมเป็นจำนวนจำกัดอยู่นั่นเอง และจำนวนจำกัดจะมากสักเท่าไรไม่ว่า จะเอามาเทียบกับจำนวนไม่จำกัดไม่ได้ ชีวิตของพระเยซูคริสต์ เป็นจำนวนไม่จำกัดย่อมมีพอสำหรับเราผู้เป็นจำนวนจำกัดไม่ว่า จะมากน้อยเท่าใด เรา (คนบาป) ซึ่งมีชีวิตอยู่ทุกวันนี้ พระเยซูจะทนทุกข์เพื่อความบาปเราอย่างไรได้ ในเมื่อพระองค์ได้สิ้นพระชนม์เป็นเวลา เกือบสองพันปีมาแล้ว เรื่องปัญหานี้ทำให้คนที่มีความคิดคิดไม่ออกกว่าจะเป็นไปได้อย่างไร แต่ถ้าท่าน จะคิดมากเท่าไรก็จะช่วยให้ปัญหานี้ยังกระจ่างขึ้นมากเท่านั้น พระเจ้าทรงเป็นผู้รู้สารพัด และพระองค์ ทรงเป็นอมตะ ในพระธรรมอพยพ 3:14 พระองค์ทรงเรียกพระองค์เองว่า “เราเป็น” คำนี้เป็นปัจจุบัน กาล และที่พระเยซูคริสต์ไว้ในพระธรรมยอห์น 8:58 ว่า “เราบอกท่านทั้งหลายตามจริงว่าเราเป็นอยู่ก่อน อับราฮัมบังเกิดอีก” “เราเป็น” คำนี้ก็เช่นกันปัจจุบันกาลเหมือนกัน และเป็นคำ ๆ เดียวกันที่พระเยซูคริสต์ว่า “เราเป็น” ถ้าเราจะพูดอีกอย่างหนึ่งก็ว่า ผู้ที่ทรงเป็นผู้รู้สารพัดและผู้เป็นอมตะ ผู้ที่นั้นย่อมไม่มี อดีตและอนาคตแต่ทรงเป็นอยู่เป็นนิรันดร์เป็นปัจจุบัน เหตุการณ์สองพันปีข้างหน้าหรือเหตุการณ์สองพัน ปีล่วงแล้ว พระองค์ทรงรู้ทรงเห็นเด่นชัดเท่ากัน เหตุการณ์ในปัจจุบันเหตุการณ์ในอนาคต และ เหตุการณ์ในอดีตย่อมเหมือนกันหมดเฉพาะพระเนตรของพระเจ้า ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างอีกสักอย่าง หนึ่งให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น เช่นด้วยแก้วทำเสร็จแล้วเมื่อสองพันปีก่อน ด้วยแก้วนั้นยังคืออยู่ก็ยังสามารถ ใช้ได้เท่า ๆ กันเหมือนกันเมื่อสองพันปีโน้น พระเยซูคริสต์จะตายไถ่บาปเรานานกี่พันปีไม่ว่า ย่อมเป็นประโยชน์แก่ เราในยุคหลังเท่ากันและเหมือนกัน.

ทำไมพระเจ้าไม่สร้างเรามาให้เป็นมนุษย์ที่ทำความผิดบาปไม่ได้ เมื่อทำความผิดความบาป ไม่ได้ ก็ย่อมจะขัดขึ้นน้ำพระทัยของพระเจ้าไม่ได้เหมือนกัน หรือถ้าขัดขึ้นน้ำพระทัยของพระเจ้าไม่ได้ ก็ทำความผิดความบาปไม่ได้ด้วย คำถามอย่างนี้จะเหมือนกับคำถามที่ว่า ทำไมพระเจ้าไม่เขียนเส้นคด ให้ตรงหรือเขียนวงกลมให้เป็นสี่เหลี่ยม หรือทำให้สิ่งหนึ่งดำและขาวในเวลาเดียวกัน พระเจ้าได้ทรง สร้างมนุษย์ให้มีเสรีภาพในการเลือกด้วยสติปัญญา คำถามอย่างเมื่อนี้ก็เหมือนจะพูดว่า ทำไมพระเจ้า ไม่ทรงสร้างมนุษย์ให้มีเสรีภาพเลือกด้วยสติปัญญา และให้ไม่มีเสรีภาพเลือกด้วยสติปัญญา

ถ้าข้าพเจ้ามีวิชาสะกดดวงจิต และข้าพเจ้าจะสะกดดวงจิตลูกชายของข้าพเจ้า การกระทำเช่นนี้ก็ เป็นการถอดเอาความเสรีภาพในการเลือกเอาด้วยสติปัญญาออกจากตัวบุตรของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะใช้ วิชาสะกดดวงจิตลูก ๆ และสั่งว่า “นั่งอยู่ที่เก้าอี้ฉันจนกว่าฉันจะกลับ” “ลุกขึ้นมากินข้าว” “หยุดกิน” “จูบ ฉันแล้วไปนอน” มือที่ปราศจากความรักจะกอดรอบคอของข้าพเจ้า ริมฝีปากที่เย็นชืดจะจูบที่ปากของ ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะสั่งอย่างไรเขาจะทำอย่างนั้นทุกอย่างแต่ข้าพเจ้าจะพบความชื่นใจและความอึดใจ หรือ? ไม่มีเลย

ข้าพเจ้าต้องการถูกมีความเสรีภาพและน้ำใจ อิสระที่จะเชื่อฟังข้าพเจ้าหรือไม่เชื่อข้าพเจ้าก็ได้ ผู้ที่มีความตั้งใจที่จะเลือกทำตามคำแนะนำสั่งสอน ซึ่งเป็นผลของความรักที่ข้าพเจ้าได้มีต่อเขา ทั้งนี้ย่อมเป็นประโยชน์แก่เขา และเพื่อคุณงามความดีของเขาเอง การที่พระเจ้าได้ทรงประทานความปรารถนาเหล่านี้ให้แก่เราแก่ท่านก็เพื่อเราจะได้เกิดมีความอึดอ้อมใจในพระองค์ พระเจ้าไม่ต้องการให้เราเป็นเหมือนอย่างหนึ่งตระกูล ที่จะทำทุกอย่างตามผู้ขีดพระองค์ไม่ทรงต้องการคนชนิดอย่างเครื่องจักร ที่จะยอมเชื่อฟัง และทำตามน้ำพระทัยเสียทุกอย่างเหมือนอย่างคานพเคราะห์ที่หมุนเวียนไปตามเส้นทางตามกฎเกณฑ์ที่พระเจ้าได้ทรงตั้งไว้ พระเจ้าจะไม่ทรงพอพระทัยในสิ่งใดเลย เว้นแต่การกระทำด้วยความรักที่ออกมาจากจิตใจอิสระ เลือกที่จะเดินที่จะทำตามทางที่พื่อน้ำพระทัยของพระเจ้า และที่ถวายเกียรติยศแก่พระองค์ แต่ก็ปรากฏแจ้งอยู่อย่างชัดเจนแล้วว่าด้วยอำนาจแห่งความอิสระนี้เอง มนุษย์จะทำการขัดขืนคำสั่งของพระเจ้าและถูกคุกคามพระองค์ก็ได้ แต่พระเจ้าจะมาเอาใจใส่อะไรกับโลกเล็ก ๆ อย่างของเรานี้ เมื่อเทียบกับกับโลกสากลทั่วไปในจักรวาลแล้ว โลกของเราก็เล็กน้อย คิดดูแต่เพียงในจักรวาลของเรามีคานพเคราะห์เนปจูน ซึ่งอยู่ไกลจากดวงอาทิตย์ตั้งสามสิบเท่าของโลกเรา ฉะนั้นปีหนึ่งที่คานพเคราะห์เนปจูน เท่ากับร้อยหกสิบสี่ปีของเรานอกจากนั้นยังมีดวงอาทิตย์อีกหลายร้อยล้านดวง ซึ่งมีจักรวาลเหมือนอย่างของเรา มีคานพเคราะห์ที่หมุนรอบดวงอาทิตย์เหล่านี้เหมือนกัน ถ้าเช่นนั้นโลกของเรามีความพิเศษอะไร ถ้าจะเอามาเปรียบเทียบกับคนด้วยแล้ว ก็เหมือนว่าคนไม่มีความสำคัญแต่อย่างใดเลย.

นักดาราศาสตร์คนหนึ่งเมื่อมองดูท้องฟ้าสวรรค์อันกว้างใหญ่ด้วยกล้องโทรทรรศน์ ความเป็นใหญ่โตมหิหารของฟ้าอากาศได้ทำให้ความเชื่อของเขาเสียไป เขารำพึงว่าท้องฟ้านี้ใหญ่โตไพศาลยิ่งนักมนุษย์เรานิดน้อยกะจ้อยร่อย พระเจ้าหรือจะมาเอาใจใส่ จะเทียบกับก็เท่ากับเม็ดทรายเล็ก ๆ เม็ดหนึ่งในมหาสมุทรเท่านั้น.

แต่ความรู้ทางดาราศาสตร์ทำให้เขาอยู่ไม่ได้ เขาได้ค้นคว้าหาความจริงต่อไป จะเห็นดวงดาวได้ก็แต่กลางคืนเท่านั้น เวลาว่างกลางวันเขาจะทำอะไร อ้อเขาคูกล้องทุลทัศน์ โดยกล้องจุลทัศน์เขามองเห็นโลกอีกโลกหนึ่งที่เท้าของเขาเข้าไปยามา เป็นโลกที่เต็มไปด้วยความมหัศจรรย์เหมือนกัน พระเจ้าหาได้ทรงเอาใจใส่ในของใหญ่ ๆ เท่านั้นไม่ แต่ได้ทรงเอาใจใส่กับของเล็ก ๆ ด้วยเช่นกับพวกจุลินทรีย์เป็นต้น ความเชื่อในเรื่องพระเจ้าที่หายไปนั้นจึงจะได้กลับคืนมา แน่เหลือเกินพระเจ้าผู้ทรงสนพระทัยกับสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างพวกจุลินทรีย์ที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา ในน้ำแต่เพียงหยดเดียว มีตัวจุลินทรีย์อย่างนับไม่ถ้วน มนุษย์เป็นสัตว์มีชีวิตสูงสุดท่ามกลางฝูงสัตว์ทั้งหลาย พระองค์ต้องสนพระทัยในมนุษย์เป็นแน่ ความเชื่อในพระเจ้าครั้งหนึ่งเอียงไปทางฟ้าสวรรค์ได้ถูกถ่วงให้กลับคืนมาด้วย

ชีวิตน้อย ๆ ของจุลินทรีย์ที่มีอยู่บนแผ่นดินโลกนี้ ท่านอยู่ในความเที่ยงตรง หรือว่าอยู่ในความลำเอียง ท่านมองเห็นไหมว่า ปัจจุบันมีการเกี่ยวข้องกับอนาคตกาลอย่างไร

แต่ความเชื่อนั้นมีเหตุผลไหม? แน่แน่นอนที่เดียวความเชื่อย่อมมีเหตุผล ความเชื่อไม่ใช่เป็นของมงมาย ความมงมายคือความหลง และการทำตามคนอื่นโดยตนเองไม่ใช่ความคิดพิจารณา เป็นการผัดผัดที่ว่า ความเชื่อเป็นของมงมาย ไม่มีเหตุผลหรือค้ำเหตุค้ำผล ความเชื่อและเหตุผลเป็นของคู่กัน มักเดินเคียงคู่เคียงไหล่กันไปเสมอ แต่ความเชื่อเดินต่อไปเมื่อเหตุผลต้องมาหยุดลง ว่ากันที่จริงเหตุผลโดยมากอาศัยความเชื่อ เพราะว่าเราต้องอาศัยความรู้ในการหาเหตุผล และความรู้ก็เป็นเรื่องความเชื่อของคนหนึ่ง ๆ ที่กล่าวคำพยานไว้ ยกตัวอย่างเช่นยาสะตริกนินตากินมากินกำหนดอาจฆ่าคนให้ตายได้ ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นเขาพิสูจน์ แต่ข้าพเจ้ามีความเชื่อในคำพยานของคนอื่นที่ได้เขียนไว้ จะให้เงินข้าพเจ้าตั้งล้านตั้งโกฏิบาทข้าพเจ้าก็ไม่กิน

ถ้าท่านจะตรวจดูก็จะเห็นได้ว่า เศษเกี้ยวส่วนสิบของความรู้ของเราก็เกี่ยวกับความเชื่อในคำพยานของคนอื่นทั้งสิ้น ถ้าไม่ใช่คำพูดก็เป็นคำเขียนแต่ล้วนเรื่องที่ท่านไม่ได้รู้เห็นมาด้วยตนเองทั้งสิ้น ถ้าท่านยอมรับคำพยานของคนอื่นง่าย ๆ ก็โง่งท่านไม่ยอมรับคำพยานของคนคริสเตียนตั้งพันตั้งหมื่นคนที่ปยานว่าพระคัมภีร์พระคำของพระเจ้านั้นเป็นความจริง

ทำไมพระเจ้าพิพากษาความบาปของข้าพเจ้าถึงความตาย ข้าพเจ้าตอบปัญหาไม่ได้ แต่ข้าพเจ้าจะขอแนะนำท่านสักหน่อย คงจะเป็นเพราะความบริสุทธิ์ของพระองค์ ความผิดบาปจะปนเปื้อนอยู่กับพระองค์ไม่ได้ ในใจกลางของทวีปอาฟริกา หัวหน้าหมู่บ้านจะตีเมียของตนให้ถึงแก่ความตายก็ได้ และจะไม่มีใครพูดกล่าวหาหนินทาเลย ประชาชนพลเมืองของเขาจะไม่มีความรู้สักแต่ประการใด แต่ถ้าในเมืองเราใครฆ่าใครตายต้องลงโทษประหารชีวิตให้ตายไปตามกัน เป็นการกระทำเหมือนกัน ในอาฟริกาไม่มีโทษ แต่ในเมืองเราต้องได้รับโทษสนองกรรมนั้นทันที ความแตกต่างกันก็อยู่ที่ความรู้และการศึกษา ถ้าการฆาตกรรมในอาฟริกาไม่มีโทษและความบาปฆาตกรรมในเมืองเราต้องถูกลงโทษทันที ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใดความผิดบาปที่เรานี้กว่าเปล่า ไม่เท่าไร ไม่เป็นอะไร จะร้ายแรงสักเท่าใดเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ “คือว่าพระเจ้าเป็นความสว่างและความมืดในพระองค์ไม่มีเลย” (1 ยอห์น 1:5)

อาจเป็นความยุติธรรม มิใช่เป็นเพราะความเมตตากรุณาของพระเจ้าดอกหรือ ที่ไม่ทรงนำเราไปอยู่สวรรค์ ถึงแม้ว่าเราไม่ยอมรับเอาพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา? แน่แน่นอนเหลือเกิน ย่อมเป็นความยุติธรรมและความเมตตากรุณาของพระเจ้า ที่ไม่ยอมให้คนบาปเข้าไปอยู่ในสวรรค์สมมุติว่าเราจะพาคนขอทานผู้รุ่มร่ามผ้าขาดกระรุ่งกระริ่งเข้าไปอยู่ท่ามกลางหมู่คนในโรงเตี๊ยม คนเตี๊ยมร่าก็สวยสะอาด และโรงเตี๊ยมร่าก็ดูงามตระการตา ซึ่งคนขอทานสกปรกจะไปปะปนอยู่เขาจะมีความสุขใจ

อย่างไร คนขอทานคนนั้นจะมีความสุขมากกว่า ถ้าจะนั่งร้องเพลงอยู่ในถนนที่มีคนมัว และสกปรกจะเป็นพระมหากรุณาธิคุณ หรือพระเจ้าจะพาเอาคนบาปที่ไม่ยอมรับการชำระให้สะอาดด้วยพระโลหิตของพระองค์เข้าไปอยู่ในสวรรค์? ท่านและข้าพเจ้าจะมีความสุขใจไหม? ถ้าเพื่อนที่เราขึ้นอยู่ใกล้ ๆ รู้ความคิดทั้งหมดที่มีอยู่ในดวงใจของเราในขณะนั้น? ศีลธรรมเพื่อนของเราก็ไม่สูงกว่าศีลธรรมของเรา แต่กระนั้นเราก็ยังไม่สบายใจ ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด ถ้าเราจะต้องยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้า ผู้ทรงทราบความนึกคิดทุกอย่างในดวงใจของเรา และพระองค์เป็นผู้บริสุทธิ์ยิ่งที่สุด ในสภาวะอย่างนี้จะทำให้ความผิดความบาปของเราน่าเกลียดน่ากลัวที่สุด และเราจะหาความสุขไม่ได้เลยแม้แต่น้อย ในพระธรรมวิวรณ์บท 6:16 คนบาปเหล่านั้นเขาจะมีความสุขรู้สึกอย่างไร เมื่อเขาต้องมายืนอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้า พระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ที่เขาได้ปฏิเสธไม่ยอมรับเอาเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา สำหรับคนเหล่านั้นพระเจ้าทรงรับสั่งว่า “และเขาจะร้องแก่ภูเขาและศิลาว่าขอให้ตกลงทับบั้งซ่อนเราไว้พ้นพระพักตร์ของพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง” แต่จะเป็นพระพักตร์ดวงเดียวกันที่จะทำให้เราเชื่อและรักพระองค์ทุกคนรู้สึกได้ว่า พระองค์สถิตอยู่ในสวรรค์ของเราก็อยู่ที่นั่น.

ขอคุณคุณอะเมื่อพูดถึงว่า พระเจ้ารับเราทั้งหมด (ทั้งคนบาปและคนที่ได้อภัยแล้ว) ไปสวรรค์เป็นการนำขึ้นเพียงใด สวรรค์เป็นสภาวะการณด้วยเป็นสถานที่ด้วย คนที่ได้รับชำระสะอาดจากบาปมาเฝ้าอยู่ต่อพระพักตร์พระเยซูคริสต์เจ้า จะเกิดความสุขอันเป็นสภาพสวรรค์แก่เขา แต่คนที่ยังจมอยู่ในบาปมาอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์จะเป็นความทุกข์เข็ญเสียอกเสียใจ อันเป็นสภาพของเมืองนรกแก่เขาเป็นเช่นนั้นจริง ๆ แก่คนบาปเมื่อมายืนอยู่ในแสงแห่งความบริสุทธิ์อันเหลือประมาณของพระเจ้า คิดดูให้ดี เมื่อคุณมาอยู่ต่อพระพักตร์ของพระองค์ผู้ที่คุณปฏิเสธไม่รับความรักของพระองค์ คุณจะสุขแน่หรือ และการบำบัดพิชิตกรรมอันยิ่งใหญ่ของพระองค์เพื่อคุณ ๆ ก็ไม่เห็นคุณค่าจะรับเอาเป็นของคุณ

เท่านี้ท่านก็จะเห็นได้แล้วว่า การที่พูดกันว่าจะให้พระเจ้าพาคนบาปทุกคนเข้าสวรรค์นั้น มันเป็นเรื่องที่ซนที่สุดและมันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ แผ่นดินสวรรค์เป็นที่ที่มีข้อเงื่อนไขและก็เป็นสถานที่ที่มีจริง ๆ ด้วยสติของพระเยซูคริสต์ จะเป็นสวรรค์ธรรมบัญญัติของบุคคลทุกคนที่ได้ถูกชำระแล้วด้วยพระโลหิตของพระองค์ และโดยการสติของพระองค์เองอย่างเดียวกัน จะกลายเป็นนรกของคนทุกคนที่ยังจมอยู่ในความผิดบาปของตน ซึ่งจะยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ ก็คือนรกแท้ ๆ ของเขานั้นเอง เท่าที่พูดมาแค่นี้ก็คงเป็นการพอควรแก่เหตุและผล ท่านจะมีความสุขได้อย่างไร ในเมื่อท่านต้องไปยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์ขององค์พระเยซูคริสต์ ผู้ที่ท่านได้ปฏิเสธความรักของพระองค์เสียแล้ว และท่านถือว่าการบำบัดพิชิตกรรมที่พระองค์ได้ทรงตายแทนความผิดบาปของท่านนั้นไม่เป็นสิ่งที่ท่านควรจะรับนับถือ

ความรอดโดยมีตัวแทน

หรือ

ผู้บริสุทธิ์รับโทษแทนผู้มีความบาป

พระเจ้าทรงเป็นความรัก และเต็มพระทัยเสมอที่จะยกความผิดบาปให้แก่มนุษย์ แต่เพราะความชอบธรรมของพระองค์ พระองค์จึงไม่สามารถที่จะทำได้ เพราะความชอบธรรมของพระองค์ พระองค์จำต้องลงโทษมนุษย์ แต่ความรักได้ยับยั้งพระองค์ไว้ พระองค์จะต้องทำประการใดเพื่อจะให้ความรักและความชอบธรรมของพระองค์สำเร็จ ปัญหาข้อนี้ไม่มีนักปรัชญาคนใดคิดได้ แต่พระสติปัญญาของพระเจ้าทรงคิดสำเร็จ ก็คือพระองค์เองต้องลงมาตายแทนความผิดความบาปของมนุษย์ แต่นักคิดก็จะพากันว่าศาสนาคริสต์ไม่มีหลัก ใครทำผิดก็ต้องได้รับโทษผิดนั้น จะมาตายแทนกันได้อย่างไร ซึ่งจะให้พระเยซูผู้บริสุทธิ์มารับโทษแทนความบาป แล้วปล่อยให้คนบาปพ้นโทษลอยนวลไปอย่างนี้ย่อมเป็นความไม่ยุติธรรม เพราะพวกเราเชื่อในหลักที่ว่า ความชอบธรรมจะต้องป้องกันผู้ชอบธรรม ใครทำผิดผู้นั้นก็ต้องได้รับโทษตามความผิดบาปของตน แต่ก็ให้เราพิจารณาคูชิวา ความชอบธรรมของพระเจ้า และความเมตตากรุณาของพระองค์ได้ทรงสำแดงเป็นผลสำเร็จบนไม้กางเขนได้อย่างไร ในเรื่องนี้พระเจ้าไม่ได้บังคับคนบาปให้รับโทษบาปของตน เพื่อให้ความข้อนี้กระจ่างแจ้ง ข้าพเจ้าเล่าเรื่องสั้น ๆ ให้ท่านฟังสักเรื่องหนึ่ง มีชายหนุ่มสองคนได้เรียนกฎหมายมาด้วยกัน คนหนึ่งได้เรียนสำเร็จและได้เป็นผู้พิพากษา แต่อีกคนหนึ่งเรียนไม่สำเร็จจึงซ้ากลายเป็นคนใจเหี้ยมเยา อยู่มาวันหนึ่งเพื่อนใจเหี้ยมคนนี้ได้ถูกจับมาและเพื่อนผู้พิพากษาได้พิพากษาความ บรรดาพวกทนายความต่างคนกันคิดว่า ผู้พิพากษาจะพิพากษาความอย่างไรต่อเพื่อนของเขา ผู้พิพากษาได้ตัดสินโทษเป็นการปรับอย่างหนักที่สุดที่กฎหมายบ่งไว้ แล้วผู้พิพากษาผู้นั้นเองเป็นผู้เสียค่าปรับ ทำให้เหล่าทนายทั้งหลายพากันประหลาดใจ

พระเจ้าได้ทรงนั่งพิพากษาความของพวกเราทั้งหลาย ผู้เป็นคนทำผิดทำบาปต่อพระองค์ พระองค์ได้ทรงลงโทษมนุษย์ทุกคนถึงตัดสินประหารชีวิตตามความยุติธรรม ครั้นแล้วพระองค์ก็เสด็จลงมารับโทษประหารชีวิตนั้นแทนเราทั้งหลาย พระเจ้าทรงลงโทษแล้วพระเจ้าเองก็ลงมารับโทษแทนตามที่ปรากฏอยู่ในพระธรรม 2 โครินธ์ 5: 19 ว่า พระเจ้าผู้สถิตอยู่ในองค์พระคริสต์แต่อยู่ในพระคริสต์ที่เดียวผู้ที่ได้ทำให้เราได้คืนดีกันกับพระเจ้าโดยความตายของพระองค์

พระเจ้าพระบิดา พระเจ้าพระบุตร พระเจ้าพระวิญญาณ วิญญาณบริสุทธิ์ ทรงเป็นพระอมตะตรีที่เรารู้จักได้ทำผิดบาปต่อพระเจ้า พระเจ้าอมตะตรีผู้นี้ได้ทรงตัดสินโทษเราแล้วถึงประหารชีวิตแล้ว

พระองค์ได้ทรงยกโทษให้เราโดยทรงยอมตายแทนความบาปของเรา เป็นความชอบธรรมอันบริสุทธิ์สมบูรณ์ ตามที่ท่านอาจารย์เปาโลได้กล่าวไว้ในพระธรรมโรม 1:16, 17 ว่า “ด้วยว่าข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องกิตติคุณของพระคริสต์...ด้วยว่าในพระกิตติคุณนั้น ความชอบธรรมของพระเจ้าก็ได้ปรากฏแจ้งโดยความเชื่อ เพื่อให้ความเชื่อทวีขึ้น” ข้าพเจ้าก็พูดได้เช่นเดียวกันว่า “ข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องกิตติคุณของพระคริสต์ เพราะว่าความชอบธรรมของพระเยซูคริสต์นั้นเป็นความชอบธรรมสมบูรณ์บริสุทธิ์ครบถ้วน จะหาความด่างพร้อยและความบกพร่องในความชอบธรรมของพระองค์นั้นไม่ได้เลย

งานที่สำเร็จแล้ว หมายความว่า ชีวิตช่วงนี้วันครั้นนั้นก็คือการรับเชื่อฟังในองค์พระเยซูคริสต์ ท่านนั้นละหรือ? เช่นนั้นแหละท่านมันง่ายจนทำให้เราเชื่อยากอย่างกลืนไม่ลง คิดดู สมมุติว่าข้าพเจ้าเป็นหนี้เขาสี่พันบาท ข้าพเจ้าไม่มีเงินใช้หนี้ แต่มีเพื่อนใจคิดคนหนึ่งใช้หนี้แทน และได้ส่งใบรับเงินใช้หนี้ให้ข้าพเจ้า แล้วทำไมข้าพเจ้าจะไปเป็นทุกข์อีกเรื่องหนึ่งเรื่องสิน ข้าพเจ้าสามารถมองหน้าเจ้าหนี้ได้อย่างสนิท ก็เพราะข้าพเจ้าไม่ใช่ลูกหนี้ของเขาอีกแล้ว เช่นเดียวกันองค์พระเยซูคริสต์ได้ทรงประทานชีวิตของพระองค์เอง แทนชีวิตของข้าพเจ้า เพราะพระองค์ได้ทรงรับสั่งด้วยริมพระโอษฐ์ของพระองค์เองว่า “สำเร็จแล้ว” หมายความว่างานตายแทนคนบาปนั้นได้สำเร็จแล้ว พระองค์ก็ได้เขียนใบรับให้เราแล้ว และการที่พระเจ้าได้ทรงบันดาลให้พระเยซูคริสต์เป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่สามนั้น เป็นที่แสดงว่าพระองค์ได้ทรงพอพระทัยในการตายแทนบาปของชาติมนุษย์ นายช่างทำตู้ทำโต๊ะคนหนึ่งก็เอ๋ยขึ้นว่า “ฉันไม่เข้าใจ” เพื่อนของเขาจะอธิบายสักเท่าไรเขาก็ไม่เข้าใจ ในที่สุดเพื่อนคนนั้นได้หยิบกบขึ้นจะใส่ตู้ที่ได้ขัดและทาแซแลคไว้อย่างสวยงาม ช่างไม้คนนั้นตะโกนเสียงลั่นว่า “นั่นคุณคลังอย่างไร ตู้ใบนั้นเขาขัดมันแล้ว คุณจะไปใส่กบอีกเอาวิมานอะไรกัน อย่าได้ทำเป็นเด็ดขาด” เพื่อนถามว่า “ทำไม” “ก็จะทำไม” แทนที่คุณจะทำให้ตู้ดีขึ้นกลับจะทำให้ตู้ใบนั้นเสีย” เพื่อนคนนั้นจึงรีบตอบว่า “ก็เช่นเดียวกันพระเจ้าพระเยซูคริสต์ได้ทรงประทานชีวิตของพระองค์เองเป็นค่าไถ่ความบาปของท่านแล้ว หากท่านจะพยายามทำความดีเพิ่มเติมการไถ่บาปที่พระเจ้าได้ทรงกระทำไว้สำเร็จแล้ว ก็ยังแต่จะทำให้ความรอดที่พระเจ้าได้ทรงกระทำให้สำเร็จแล้วเสียไปเท่านั้น เจริญรับเชื่อเพียงง่าย ๆ เท่านั้นว่า พระองค์ได้ยอมตายแทนความผิดบาปของท่านตายแทนท่าน ส่วนตัวท่านเองพ้นโทษเป็นอิสระ ช่างไม้คนนั้นได้คิดและยอมรับเชื่อทันที ท่านผู้อ่านล่ะจะยอมเชื่อไหม?

แต่ยังมีอีกสิ่งที่ยากมาก ข้าพเจ้ารู้จักชายผู้หนึ่งซึ่งเป็นคนดีเรียบร้อยน่ารัก และเป็นที่เคารพนับถือของคนทั้งปวง แต่เขาไม่ยอมเชื่อถือน้องพระเยซูคริสต์ “และท่านก็ว่าชายคนนี้จะต้องพินาศกนรกอย่างนั้นหรือ? ก็คนนั้นที่เชื่อพระเยซูคริสต์ไม่เห็นจะเป็นคนดีเหมือนกับชายคนนี้ และท่านก็ว่าเขาจะได้รับ ความรอด พ้นจากนรกได้รับชีวิตช่วงนี้วันครั้น ใครจะเชื่อ ผมไม่เชื่อ” ถูกแล้วครับ ผมก็คิดยาก

อย่างนี้มาแต่ก่อนเหมือนกัน จนผมได้อ่านกฎของชีววิทยาคำคิดยากในเรื่องนี้ก็ปลันสูญไป คือว่า “ชีวิตจะเกิดมีขึ้นไม่ได้ ถ้าไม่มีชีวิตเป็นอยู่ก่อนแล้ว” ไม่มีชีวิตอะไรจะเกิดขึ้นมาได้เลย ๆ ก็หมายความว่า ชีวิตต้องออกมาจากชีวิต แร่ธาตุที่ไม่มีชีวิต จะมีชีวิตเกิดขึ้นมาจากแร่ธาตุนั้นไม่ได้ จะมีชีวิตอะไรเกิดขึ้น สิ่งนั้นก็จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับชีวิตที่เป็นอยู่แล้ว พระเยซูคริสต์มิได้ตรัสอะไรให้ผิดไปจากหลักนี้เลย แต่ได้ตรัสตามหลักความจริงของวิทยาศาสตร์ทุกประการ เช่นพระองค์ได้ทรงรับสั่งว่า “ซึ่งบังเกิดจากเนื้อหนังก็เป็นเนื้อหนัง และซึ่งบังเกิดจากพระวิญญาณก็เป็นวิญญาณอย่าประหลาดใจเพราะเราบอกท่านว่า ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่” และท่านอัครสาวกทูตยอห์นก็ได้กล่าวไว้ใน 1 ยอห์น 5:12 ว่า “ผู้ที่มีพระบุตรนั้นก็มิมีชีวิต ผู้ที่ไม่มีพระบุตรของพระเจ้าก็ไม่มีชีวิต” ความเจริญแห่งชีวิตของคนที่มีศีลธรรมกับคนที่พระเยซูคริสต์นั้น ย่อมมีความแตกต่างกันตามชนิด คนที่เป็นคริสเตียนแท้กับไม่แท้ก็เป็นคนละชนิด แม้ว่าคนนั้นจะดีมีศีลธรรมมากสักเท่าไรก็จะเอาไปเทียบกับคริสเตียนที่มีชีวิตฝ่ายพระเยซูคริสต์ไม่ได้ คนดีที่มีศีลธรรมและคนดีที่มีชีวิตฝ่ายวิญญาณ ย่อมมีความแตกต่างไกลกันนัก คนที่มีชีวิตฝ่ายพระวิญญาณจะเนื่องมาจากคนดีที่มีศีลธรรมนั้นไม่ได้ เช่นนี้เองพระเยซูคริสต์จึงทรงรับสั่งกับนิโคเดโมผู้เป็นคนที่ดีมีศีลธรรมว่า “ท่านต้องบังเกิดใหม่” คือมีความหมายว่า “ความเจริญแห่งชีวิตของท่านจะจำเริญขึ้นต่อไปอีกไม่ได้ สิ่งที่ท่านต้องการก็คือชีวิตเบื้องต้นของพระเจ้าเข้ามาอยู่ในชีวิตของท่าน ท่านจะได้ชีวิตเช่นนี้ก็โดยเชื่อฟังในเราเท่านั้น”

แม้ว่าเพชรน้ำหนึ่งจะมองดูสวยงามเท่าไรก็ตาม แต่จะเอาไปเทียบกับต้นกุหลาบต้นหนึ่งนั้นไม่ได้ ทำไม ก็เพราะต้นกุหลาบมีชีวิตเพชรน้ำหนึ่งไม่มีชีวิต แม้ว่าเพชรน้ำหนึ่งจะถูกเจียรนัยงดงามสักเท่าไรก็ตาม มันก็ยังเป็นของไม่มีชีวิตอยู่นั่นเอง จะเอามาเปรียบเทียบกับไม่ได้ จะเหมือนกันสักนิดก็ไม่ มี นี่แหละคือความแตกต่างระหว่างคนที่มีชีวิตฝ่ายพระวิญญาณ และคนที่มีชีวิตตายด้านไม่ติดสนิทกับพระเจ้า จริงอยู่คนที่มีชีวิตฝ่ายพระวิญญาณก็ต้องเป็นคนที่มีศีลธรรมด้วย แต่เฉพาะศีลธรรมเท่านั้นจะช่วยคนดีให้มีชีวิตฝ่ายพระวิญญาณไม่ได้ จะมีได้ก็โดยติดต่อกับต้นชีวิตของพระวิญญาณ มีกำแพงสูงกั้นไว้ที่ชีวิตศีลธรรมจะผ่านข้ามไปสู่ชีวิตฝ่ายพระวิญญาณไม่ได้ เพราะวากฎของชีวิตฝ่ายพระวิญญาณนั้นอยู่ในพระเยซูคริสต์ (โรม 8: 2) “เพราะว่ากฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระคริสต์ได้กระทำให้ข้าพเจ้าพ้นจากกฎของความผิดและของความตาย”

แร้กับพีชไม่มีทางข้ามเข้าหากันได้ คือว่าก้อนดินก้อนหนึ่งไม่สามารถทำตัวให้กลายเป็นต้นไม้ได้ แต่ถ้ารากต้นไม้ได้หยั่งลงไปในแร่ดินนั้น แร่ดินนั้นก็สามารถเปลี่ยนแปลงมาเป็นส่วนหนึ่งของต้นไม้ได้ ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วแร่ดินก็ต้องเป็นแร่ดินอยู่ตลอดชาติ มีประตูกั้นระหว่างคนดีที่มีศีลธรรมกับคนที่มีพระวิญญาณ ประตูนี้ได้ถูกปิดลงสนิทจะไปมาหาสู่กันมิได้ และก็ไม่มีการสามารถเปิดประตูที่คั่นนี้ได้ โลกของฝ่ายมนุษย์ธรรมดาถูกปิดกั้นไว้เสียแล้ว ในด้านมนุษย์ไม่มีใครสามารถข้ามกำแพงนี้

ไปสู่ชีวิตฝ่ายพระวิญญาณได้สมรรถภาพแห่งสมอง คุณงามความดีแห่งศีลธรรม การฝึกหัดอบรม อุปนิสัย ไม่สามารถก่อให้เกิดชีวิตศีลธรรมคาเกิดมีชีวิตฝ่ายพระวิญญาณได้ แต่ขอบพระคุณพระเจ้าที่องค์พระเยซูคริสต์เจ้าได้เสด็จลงมาประทานชีวิตฝ่ายพระวิญญาณ ชีวิตต้องอาศัยชีวิต ชีวิตจะเกิดขึ้นมาจากตัวเองไม่ได้ ชีวิตฝ่ายพระวิญญาณจะเกิดมาจากสิ่งอื่นไม่ได้ จำต้องเกิดจากพระวิญญาณ พระเยซูคริสต์เป็นต้นชีวิตฝ่ายพระวิญญาณ ผู้สถิตอยู่ในโลกพระวิญญาณ “ผู้ที่มีพระบุตรนั้นก็มีชีวิต ผู้ที่ไม่มีพระบุตรของพระเจ้านั้นก็ไม่มีชีวิต” (1 ยอห์น 5:12) แม้ว่าเขาผู้นั้นจะมีอะไรก็ตามใจว่า แต่เมื่อไม่มีพระบุตรของพระเจ้าแล้วก็ไม่มีความชีวิต เพราะกฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตนั้นคือพระเยซูคริสต์ (โรม 8:2)

เส้นแวงระหว่างคนเป็นและคนตายเป็นเส้นขีดขาด แร่ธาตุอากาศไม่มีชีวิต ต่อเมื่อชีวิตได้จับเอาธาตุอากาศคาบอนไฮโดรเจน ออกซิเจน ชีวิตนั้นจึงค่อย ๆ เจริญขึ้นอย่างเชื่องช้า ความเจริญย่อมต้องอาศัยเวลา แต่ชีวิตต้องมาจากชีวิต สิ่งที่ไม่มีความชีวิตแม้จะให้เวลามันสักเท่าไรมันก็จะกลายเป็นสิ่งที่มีความชีวิตไม่ได้ ชีวิตที่ตายอาจเป็นขึ้นได้ในเวลาพริบตาเดียว คือผ่านจากความตายเข้าสู่ชีวิตอย่างที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ เมื่อคนธรรมดาได้เข้าสนิทกับชีวิตพระวิญญาณในพริบตาเดียว เขาก็ได้รับชีวิตฝ่ายพระวิญญาณนั้นแล้ว และย่อมมีลักษณะเหมือนกัน ชีวิตฝ่ายพระวิญญาณเป็นอย่างไรเขาก็มีลักษณะเป็นอย่างนั้น เมื่อเขาได้รับเอาพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา เมื่อนั้นเขาก็เกิดมีชีวิตฝ่ายพระวิญญาณ แล้วก็ค่อย ๆ เจริญขึ้น ความเจริญในชีวิตฝ่ายพระวิญญาณจิตต้องอาศัยเวลา แต่การกำเนิดเกิดใหม่ของชีวิตธรรมดาย่อมเป็นมาได้แต่พริบตาเดียว โดยอาศัยความเชื่อยอมรับเอาพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นไป วิญญาณดวงนั้นก็ได้กลายเป็นอมรแล้ว รอดแล้ว เกิดใหม่แล้ว รับชีวิตที่ได้ถูกเปลี่ยนแปลงแล้ว เราจะเรียกการเปลี่ยนแปลงชีวิตนี้อย่างไรก็ตามใจแต่ก็ถูกต้องตามหลักของวิทยาการอย่างละเอียดละออ หมายความว่าชีวิตธรรมดาได้ถูกนำมาเข้าสนิทเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระเจ้าแล้ว และชีวิตฝ่ายพระวิญญาณนี้ ก็ค่อย ๆ เจริญขึ้นตลอดสืบ ๆ ไป เป็นนิรันดร์

ข้าพเจ้าจะรับเชื่อฟังในองค์พระเยซูคริสต์ได้อย่างไร ถ้าข้าพเจ้ารู้จักหลักตามที่ว่าไว้ในพระธรรม เอเฟซัส 2:1 ว่า “ข้าพเจ้าได้ตายแล้วในความผิดบาป” ถ้าข้าพเจ้ายอมเชื่อว่า พระเยซูคริสต์ได้ทรงพระราชทานชีวิตของพระองค์ตายแทนความผิดบาปของข้าพเจ้า และโดยการรับเอาพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้าด้วยการรับเชื่อเท่านั้น หมายความว่าข้าพเจ้าได้มีชีวิตนิรันดร์แล้วหรือ? มิใช่เช่นนั้นเลย มิใช่เด็ดขาด ยกตัวอย่างมีชายคนหนึ่งถูกล้มละลาย เกิดมีความยากจนข้นแค้น เขาไม่ยอมจน แต่เขายอมยกลูกสาวให้แก่เศรษฐีอีกคนหนึ่ง ซึ่งเธอเองไม่มีความรักใคร่ แต่เพราะเห็นแก่ความยากจนของบิดา เธอก็ยอมแต่งงานด้วย ยอมแต่งงานโดยปราศจากความรัก เขาได้เป็นภรรยาของเศรษฐีผู้นั้นตามกฎหมายก็จริง แต่เขาได้เป็นภรรยาจริง ๆ ของเศรษฐีผู้นั้นหรือ เปล่าเลย

ท่านเข้าใจเรื่องมิชหรือ? ศิวเมียที่เป็นผู้เป็นเมียกันจริง ๆ จำจะต้องมีความรักกันจริงทั้งสองฝ่าย รักลึกลงไปดวงใจ เป็นความรักที่ไม่มีมืออธบาย และเขาสองคนศิวเมียที่รักกันอย่างแทบจะกลืนก็ อธบายไม่ได้.

เราทุกคนมีห้องลับรักอยู่ลึกภายในใจ เป็นห้องรักศักดิ์สิทธิ์มีแต่ความรักเท่านั้นที่สามารถกวนให้ลุกขึ้นได้ เรื่องอย่างนี้คนอื่นเข้าใจไม่ได้ เว้นไว้แต่เจ้าตัวของเขาเอง เพราะความรักของพระเยซูคริสต์ พระราชนบุตร ของพระเจ้าทรงต้องพระประสงค์เข้าไปในห้องรักศักดิ์สิทธิ์นี้ ที่อื่นห้องอื่นพระองค์ไม่เอาความรักของพระองค์บังไว้อย่างชัดเจนว่า ห้องรักอันศักดิ์สิทธิ์นี้เป็นของ ๆ พระองค์ เราจะไมยอมให้พระองค์เข้ามาหรือ?

เมื่อข้าพเจ้าคิดถึงความรักขององค์พระเยซูคริสต์ ความรักของพระองค์นั้นใหญ่ยิ่งเหลือเกิน พระองค์ทรงสละพระสง่าราศีที่มีอยู่กับพระบิดาเข้ามาในโลก ทรงรับสภาพมีร่างกายเหมือนมนุษย์ทรงทนทุกข์ทรมานถูกตรึงตายบนไม้กางเขน เพื่อความผิดความบาปของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้รับชีวิตชั่ววันรันคร เมื่อได้คิดอย่างนี้จิตใจของข้าพเจ้าก็อ่อนลง ระลึกถึงความรักและพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ ถ้าข้าพเจ้าป่วยเป็นไขนอนเจ็บอยู่ เกิดไฟไหม้บ้านข้าพเจ้าลุกขึ้นไม่ไหว แต่เพื่อนบ้านใจดีวิ่งเข้าไปช่วยอุ้มเอาข้าพเจ้าออกมา แต่ชายใจดีคนนั้นถูกไฟลวก แต่ข้าพเจ้าพ้นจากไฟ เพราะชายใจดีคนนั้นได้เอาผ้าห่มห่อข้าพเจ้าไว้ ส่วนชายใจดีผู้นั้นทั้งมือทั้งหน้าทั้งแขนทั้งขาถูกไฟลวกนอนเจ็บหนักปางตาย และก็ข้าพเจ้าจะไม่มีใจสงสารเขาหรือ จะไม่มีใจรักเขาหรือ จะไม่รู้จักบุญคุณของเขาหรือ พระเจ้าทรงทราบ ข้าพเจ้าต้องมีความกตัญญูกตเวทิตะและมีความรักต่อเขาเป็นแน่

บัดนี้ข้าพเจ้าต้องมาประจัญหน้า หน้าต่อหน้ากับองค์พระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าเห็นพระองค์ทรงทนทุกข์ในสวนเกทเสมนี เนื่องด้วยภาระที่จะต้องถูกตรึงตายบนไม้กางเขนแทนความผิดความบาปของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเห็นพระองค์ในห้องพิพากษาของพระยาปเนเตียวปีลาตพวกทหารพากันตบพระพักตร์แล้วพูดเขี้ยวว่า “ทายซิว่าใครเป็นคนตบ” ดูซิท่าน เขากำลังเอามงกุฎหนามสวมลงบนพระเศียรของพระองค์ ในไม่ช้าเขาจะเอาไม้้อติลงบนพระเศียรของพระองค์อีกร่างกายของพระองค์ต้องฟกช้ำและเลือดกำลังไหล ขณะที่เขากำลังพาพระองค์ไปยังเนินเขาโกละโกธา เออเขากำลังดองไม้แหลมเข้าไปบนฝ่าพระหัตถ์และฝ่าพระบาทเท่านั้นยังไม่พอ ยังยกไม้กางเขนนั่นตั้งขึ้นปักท่ามกลางโจรสองคน พระองค์ได้ทรงตายแทนความผิดบาปของพวกมนุษย์ แต่มนุษย์ใจชั่ว กลับมายืนล้อมวงเยาะเย้ยพระองค์ ในที่สุดข้าพเจ้าได้ยืนพระองค์ตรัสว่า “โอ้พระบิดาเจ้าข้า ๆ ขอโปรดยกโทษเขา เพราะว่าเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร” คำพูดนี้ทำให้ข้าพเจ้าเห็นความรักแท้ของพระองค์ที่ทรงมีต่อข้าพเจ้า.

เมื่อเราเห็นพระองค์ทรงทนทุกข์ทรมานเช่นนั้น เราก็เกิดความสงสาร สงสารพระองค์จนน้ำตาไหล หากท่านเข้าใจเรื่องไม้กางเขนแต่เพียงเท่านั้น ท่านก็เข้าใจผิดถนัด.

ในพระธรรม 2 โครินธ์ 5: 21 ได้กล่าวไว้ว่า “เพราะว่าพระเจ้า (พระบิดา) ได้ทรงกระทำให้พระองค์ (พระเยซู) นั้น ผู้ไม่มีความผิด เป็นความผิดเพราะเห็นแก่เรา” ขอท่านจงเดินตามข้าพเจ้ามาด้วยอาการถ่อมใจและก้มศีรษะ แล้วให้เราพากันเข้าไปดูการทุกข์ทรมานขององค์พระคริสต์ พระบุตร และของพระเจ้าพระบิดาผู้ทรงเกลียดความบาป มากกว่าเราเกลียดโรคเรื้อน ถึงกระนั้นพระบิดายังทำให้พระเยซูเป็นผู้มีความผิดเพราะเห็นแก่เรา

จำพวกสัตว์โลกที่มีชีวิตสูงมากเท่าใด ก็มีความเจ็บปวดมากเท่านั้น ก็เช่นกัน ผู้ที่มีศีลธรรมสูงมากเท่าใดก็ต้องมีความทุกข์ทรมานฝ่ายจิตใจมากเท่านั้น.

มีท่านผู้ใดผู้หนึ่งที่น่านับถือผู้หนึ่ง ผู้รักชื่อเสียงของตนมากกว่าชีวิตจิตใจ ผู้เต็มใจแขนขาเสียคิดว่าที่จะทำการชั่ว เรื่องราวอย่างนี้ท่านยังเคยได้ยินอยู่บ้างหรือ? เขามีลูกชายคนหนึ่ง เมื่อเติบโตขึ้นแล้ว ก็กลายเป็นคนใจเล้าเมายา และเป็นคนฆ่าคน แต่บัดนั้นเป็นต้นมา ผู้เฒ่าผู้หนึ่งต้องเดินก้มหน้าจะไปไหนก็มีความอับอายขายหน้า จิตใจเต็มไปด้วยความทุกข์ ในที่สุดท่านผู้เฒ่าก็ตรอมใจตาย.

หากความบาปแต่เพียงเท่านั้น ทำให้บิดาผู้ซื่อสัตย์เสียอกเสียใจจนตรอมใจตาย จะมากยิ่งขึ้นสักเท่าใด ที่พระเจ้าผู้ทรงบริสุทธิ์จะเกลียดชังความบาป เพราะเหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงพึงจะเข้าใจว่าทำไมพระเยซูคริสต์จึงทรงหนักพระทัยยิ่งนักในสวนเกทเซmani และทำไมพระองค์จึงทูลต่อพระบิดาว่า “พระบิดาเจ้าข้า ถ้าพระองค์พอพระทัย ขอให้เจ้านี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพเจ้า แต่ขออย่าให้เป็นไปตามใจข้าพเจ้า ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์เถิด” ถึงแม้ว่าองค์พระเยซูคริสต์จะต้องควรถูกป่านั้นก็ดี แต่ “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์” เพื่อจะ “กระทำให้พระองค์เป็นผู้มีความผิดเพราะเห็นแก่เรา” ก็ “เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะมีได้พินาศแต่มีชีวิตนิรันดร์”

ท่านคงจะเข้าใจเรื่องละครกรรม ว่า ทำไมข้าพเจ้าไม่รักเกียรติของตนเอง ทำไมจึงไม่เห็นอกเห็นใจตนเอง ก็เพราะความรักที่องค์พระเยซูได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้านั้นใหญ่ยิ่งนัก ข้าพเจ้าจะปฏิเสธความรักของพระองค์อย่างไรได้ ข้าพเจ้าได้คิดโดยตลอด ความรักของพระองค์ซึ่งลงไปใจของข้าพเจ้าชวนให้ข้าพเจ้ารับเชื่อฟังในพระองค์ ถ้าข้าพเจ้าจะเป็นคนสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า ต่อตัวเอง และต่อชีวิตภายนอกแล้ว ก็ยังมีเหลืออยู่อีกทางเดียวเท่านั้น คือทางที่ข้าพเจ้าจะต้องรับเชื่อฟังในพระองค์ เพราะฉะนั้นบัดนี้ข้าพเจ้าจึงได้รับเอาพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า

เพราะพระองค์ทรงรักข้าพเจ้า เพราะพระองค์ทรงอวยพรข้าพเจ้า เพราะพระองค์ทรงให้คำมั่นสัญญาเกี่ยวกับชีวิตภายนอกเพราะสิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้าจึงมีความปรารถนาอย่างแรงกล้า ขอให้ท่านรับเชื่อฟังในพระองค์เหมือนอย่างข้าพเจ้าด้วย พระองค์ได้ทรงกระทำทุกสิ่งเพื่อท่านหมดแล้ว ไม่มีอะไรอีกที่พระองค์จะทรงกระทำได้ พระองค์ได้รับโทษความบาปแทนท่าน เพราะพระองค์ทรงรักท่าน พระองค์

จึงสู้ทุกข์ทรมานยอมตายแทนบาปของท่าน บนไม้กางเขนพระเจ้าได้ทรงบันดาลให้พระองค์เป็นขึ้น และบัดนี้พระองค์กำลังยืนอยู่ตรงหน้าท่าน แบบพระหัตถ์ที่มีรอยตะปูออกมาวิงวอนท่าน ทรงต้องพระประสงค์ที่จะเข้าไปสถิตอยู่ภายในดวงใจของท่าน ท่านจะยอมรับพระองค์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดไหม?

ท่านพูดว่า “เข็ญยาก เข้าใจยาก เป็นเรื่องลึกลับที่น่าสงสัย” แท้จริงข้าพเจ้าไม่ได้มีความปรารถนาที่จะให้ท่านเข้าใจในสิ่งลึกลับนี้ ข้าพเจ้าเองก็ไม่เข้าใจเหมือนกัน และคนอื่น ๆ ก็ไม่เข้าใจด้วย ข้าพเจ้าไม่ได้ขอท่านให้มัวกังวลอยู่ด้วยข้อลึกลับเหล่านี้ ข้าพเจ้าขอแต่เพียงให้ท่านชื่นใจกับความจริงนี้ ไฟฟ้ายังเป็นของลึกลับอยู่จนทุกวันนี้ เราได้พบกฎหลายกฎที่เกี่ยวกับการไฟฟ้า แต่ที่จะบอกว่าไฟฟ้านั้นคืออะไร เรายังบอกไม่ได้ ทั้งท่านและข้าพเจ้าก็ยังไม่เคยกังวลด้วยความลึกลับของเรื่องไฟฟ้า เราต่างคนก็มีความเชื่อในความจริงของเรื่องไฟฟ้า เราเห็นรถรางที่ใช้กำลังไฟฟ้าวิ่งไปวิ่งมาตามท้องถนนหลวง และเราเองก็ได้รับคุณประโยชน์ของไฟฟ้านี้

ท่านคงจะรู้จักชายและหญิง ที่ได้รับเชื่อฟังในองค์พระเยซูคริสต์ และคนเหล่านี้ได้มีชีวิตใหม่อย่างแปลกประหลาด ท่านจะไม่ยอมให้ความจริงอย่างนี้ชักชวนท่านให้เชื่อบ้างหรือ? การเชื่อและวางใจในองค์พระเยซูคริสต์ง่ายเหมือนอย่างนี้รถราง เข็ญขึ้นซิ เข็ญซิ พุดซิ ทูลพระองค์ชี้ว่า โอ้พระเจ้าใหญ่ยิ่งสูงสุด ข้าพเจ้าไม่มีความเข้าใจในข้อลึกลับทั้งปวง ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าทำไมพระองค์จึงทรงรักข้าพเจ้ามากเหลือเกิน จนได้ให้พระเยซูคริสต์เสด็จลงมาตายแทนเราความผิดบาปของข้าพเจ้า แม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าก็เต็มใจ ยอมเชื่อฟังในพระองค์ ยอมเชื่อจริง ๆ ว่าพระองค์ได้ตายแทนความผิดบาปของข้าพเจ้า และคำมั่นสัญญาที่พระองค์ได้ทรงรับสั่งไว้ในหนังสือ ยอห์น 3: 16 ซึ่งว่า “ทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” นั้นข้าพเจ้าเชื่อเชื่อจริง ๆ

เมื่อท่านได้ละความลึกลับของกระแสไฟฟ้าไว้กับนายช่างกล แล้วถือเอาประโยชน์โดยการขึ้นนั่งบนรถราง ก็จงละความลึกลับของความรอดไว้กับพระเจ้า แล้วถือเอาประโยชน์ในความรอดโดยความเชื่อ เชื่อว่าพระองค์เป็นพระเจ้าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่าน เชิญรับเชื่อฟังในพระองค์เดี๋ยวนี้ พระองค์ทรงปรารถนาที่จะเข้ามาอยู่ในดวงใจของท่าน ท่านจะไม่ต้อนรับให้พระองค์เข้าไปบัดนี้หรือ? จงทูลพระองค์ด้วยความจริงว่า “โอ้พระเยซูเจ้าข้า ข้าพเจ้าเป็นของพระองค์ ข้าพเจ้าขอทูลถวายแก่พระองค์ทั้งร่างกายจิตใจและดวงวิญญาณ”

เรื่องราวโบราณ

เขาสัญญากับใจของตนเองว่า	พรุ่งนี้นั้นจะเชื่อ
พรุ่งนี้นั้นคิดว่าฤกษ์ยามยามดี	ที่จะรับเอาพระเยซู
พรุ่งนี้นั้นจะมีชัย	นิสัยชั่วที่มันขวางทางเมืองสวรรค์
แต่เมื่อนอนหลับของเขาพูดคำเดียวว่า	วันนี้
พรุ่งนี้ พรุ่งนี้ พรุ่งนี้ เขาผลัดเรื่อยไป	
พรุ่งนี้ พรุ่งนี้ พรุ่งนี้ ผลัดแต่หนุ่มจนแก่	
อายุและความปรารถนาปรากฏขึ้นบนหน้าว่า	กรรมตามทันแล้ว
พระยามัจจุราชของอาจออกมา	แต่มีความเวทนาว่า มาไปเดี๋ยวนี้
มีเสียงตะโกนออกมาอย่างชัดเจนว่า	จะทำอะไรกับพระเยซู
เสียงนั้นดังอยู่ก้อง	หูของท่านได้ยินเสียงร้อง
ชีวิตอมร	และความสุขชั่วนิรันดร์นั้นแหละเป็นปัญหา
เมื่อนั้นท่านจะทำอะไรกับพระเยซู	ท่านจะว่าอย่างไร

จำเพาะพระพักตร์ของพระเจ้า ผู้ทรงทราบความคิดในจิตใจของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอเข้ารับเชื่อฟังในองค์พระเยซูคริสต์ว่า พระองค์เป็นผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอยึดพระองค์ไว้มั่น ข้าพเจ้าเชื่อตามที่พระองค์ได้ทรงรับสั่งไว้ว่า ถ้าข้าพเจ้าเชื่อ จะได้รับชีวิตชั่วนิรันดร์ตามที่ปรากฏในพระธรรมยอห์น 5: 24 “เราบอกท่านทั้งหลายตามความจริงว่า ถ้าผู้ใดฟังคำของเรา และเชื่อพระองค์ที่ทรงใช้เรามาผู้นั้น มีชีวิตนิรันดร์ และมีได้เข้าในการพิพากษา แต่ได้พ้นจากความตายเข้าไปในชีวิตแล้ว”

ลายเซ็น.....

จำหน้าของ.....

วันที่.....อายุ.....

บางคนพูดว่า ข้าพเจ้าเป็นคนตัดสินใจยาก ไม่ว่าเรื่องนั้น ๆ จะเป็นเรื่องสำคัญสักเท่าใดก็ตาม ไม่ใช่ที่จะว่าข้าพเจ้าไม่มีกำลังใจแท้จริงข้าพเจ้าใจแข็งที่สุด ฉันได้ตั้งใจไว้แล้วว่าจะไม่เชื่ออะไรและฟังใคร ๆ ทั้งหมด ฉันได้ตัดสินใจแล้วว่า ฉันจะไม่เกี่ยวข้อง ฉันจะปล่อยให้มันลอยไปตามกระแสน้ำไหลลอยไป ลอยไป จนถึง.....

แต่ข้าพเจ้าไม่อยากจะคิด พวกคริสเตียนที่แท้มักจะคิดแต่เรื่องเมืองนิตยภูมิและความสันติสุข แต่ทำไมข้าพเจ้าจึงไม่มีความสัจซื่อพอที่จะยอมรับว่า ในเรื่องปัญหาอย่างนี้ ข้าพเจ้าควรจะได้ตัดสินใจตามที่ข้าพเจ้าเห็นควร ข้าพเจ้าควรจะได้ตัดสินใจรับเอามิใช่หรือ? แต่สักวันหนึ่งข้าพเจ้าจะต้องตัดสินใจ ก็ทำไมจึงไม่ตัดสินใจเสียเดี๋ยวนี้เอาละฉันจะเซ็นชื่อเดี๋ยวนี้ เชิญไปเอาปากกามาเซ็นชื่อเสีย อ้าท่านได้เซ็นแล้ว โปรด

ท่านได้อ่านหนังสือเล่มเล็ก ๆ นี้อีกที ข้อความต่าง ๆ ก็จะยิ่งชัดเจนยิ่งขึ้นกว่าคราวที่แล้ว เมื่อท่านได้อ่านทวนหนังสือเล่มเล็กนี้จบลงแล้ว กรุณาหาหนังสือพระธรรมยอห์นมาอ่านและขอให้ท่านอ่านจนจบ อ่านวันละบทก็พอ.

ในตอนสุดท้ายนี้ เป็นตอนสำคัญ ขอท่านได้เปิดพระธรรมโรม บท 10 ข้อ 9 ข้อ 10 อ่านซึ่งมีเนื้อความดังนี้ “คือว่าถ้าท่านจะรับด้วยปากของท่านว่า พระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และเชื่อในใจว่าพระเจ้าได้ทรงโปรดบันดาลให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย ท่านจะรอด ด้วยว่าซึ่งมีใจเชื่อก็เป็นการชอบธรรม และซึ่งรับด้วยปากก็เป็นที่ยอมรับ” ท่านว่าท่านเชื่อพระเยซูแล้ว ถ้าจริงอย่างว่า ก็จงไปบอกคนอื่นด้วยเรื่องราวของพระคริสต์ อย่าอาย ทำไมจะต้องอาย หากท่านอายท่านจะเป็นคนอย่างไร? สมมุติว่าข้าพเจ้าตกลงไปในน้ำ โคนตอเจ็บหนักกว่านี้ไหม? แต่เพื่อนร่วมงานคนหนึ่งเห็นเช่นนั้นก็กระโดดลงช่วยข้าพเจ้า ต่อมาให้หลังหนึ่งเดือนท่านเห็นข้าพเจ้ากับชายผู้ช่วยข้าพเจ้าคนนั้นเดินมาสวนกัน ท่านเห็นข้าพเจ้าว่ามองเห็นคนนั้น และข้าพเจ้าแกล้งทำเป็นไม่เห็น เพราะคนนั้นแต่งตัวสกปรก และข้าพเจ้าไม่อยากจะทักทายปราศรัยกับเขาและไม่อยากให้ใครเห็นข้าพเจ้าได้พูดปราศรัยกับเขา ท่านจะนึกว่าข้าพเจ้าเป็นคนอย่างไร

ท่านได้เซ็นชื่อแล้ว ประกาศตัวว่าได้รับเอาพระเยซูคริสต์เป็นผู้ช่วยชีวิตท่านให้รอดสักครั้งหนึ่งในเวลาข้างหน้า ท่านจะได้พบพระองค์หน้าต่อหน้า ท่ามกลางคนทั้งปวงเหล่านั้นที่ถูกรับพระองค์แล้วท่านก็จะอาย และมองไปเสียทางอื่น หรือว่าท่านจะถวายเกียรติยศแก่พระองค์ทั้งกาย วาจา ใจ ว่าพระองค์เป็นพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของท่าน ถ้าท่านรักพระองค์ผู้ซึ่งทรงรักท่าน ท่านจะต้องบอกต้องเล่า ต้องเป็นพยานแก่คนทั่ว ๆ ไป มิใช่อย่างนั้นหรือ?

คำพูดที่ข้าพเจ้าได้เขียนมานี้ บางทีอาจจะผิดที่พลาด แต่เมื่อความจริงที่ปรากฏอยู่ในหน้าหนังสือนี้แล้ว ข้าพเจ้าถือว่าเป็นความจริงทั้งสิ้น ไม่มีคำขอแก้ตัว ข้าพเจ้าได้ตั้งใจเขียนตามที่พระเจ้าทรงพระประสงค์ให้ข้าพเจ้าเขียน ซึ่งเป็นหน้าที่ที่ข้าพเจ้าได้มีต่อพระองค์ และต่อท่าน ข้าพเจ้าได้อธิษฐานเพื่อหนังสือเล่มเล็ก ๆ นี้ เพื่อพระเจ้าจะได้ทรงใช้หนังสือเล่มเล็ก ๆ นี้ผูกพันกับท่านเพื่อท่านจะได้พบพระองค์ และได้รับความรอด

ด้วยความนับถือ

อาร์. เอ. เลคคอส

การตัดสินใจของทหาร

คราวหนึ่งข้าพเจ้าได้พยายามที่จะชี้แจงชักชวนทหารหนุ่มคนหนึ่ง ให้เชื่อถือนองศ์พระเยซูคริสต์ ตามปรกติของสามัญชนทั่วไปเขาก็พยายามแก้ตัวว่า “ผมจะคิดดูก่อน” ข้าพเจ้าร้อนใจจึงพูดแก่เขาว่า “แฮรี ฟังฉันจะเล่าเรื่องให้ฟังสักเรื่องหนึ่ง คราวหนึ่งเธอกับเพื่อนยกกองทัพออกไปโจมตีข้าศึก ขากลับเธอถูกลูกกระสุนปืนเจ็บหนัก บิลสมิทเห็นเธอบาดเจ็บเช่นนั้น จึงหยุดช่วยเหลือพาเธอเข้ามาจนถึงสนามเพลาะ แต่เพราะเขาต้องหยุดช่วยเหลือเธอนี้แหละเขาต้องถูกลูกปืนสองนัดที่สันหลัง เธอทั้งสองคนถูกพาส่งไปยังโรงพยาบาล และโดยการเอาใจใส่ของนายแพทย์ เธอทั้งสองคนรอดตายอย่างหวุดหวิด สองเดือนให้หลังนายแพทย์ได้ช่วยให้ทหารคนนั้นหัดเดินผ่านมาข้างเตียงของเธอ และแนะนำให้เธอรู้จัก หมอได้พูดว่า “แฮรี นี่คือ คุณสมิทที่ช่วยอุ้มเธอเข้ามายังสนามเพลาะเพราะเขาหยุดช่วยเหลือคุณ เขาจึงถูกลูกกระสุนปืนด้วย” แล้วเธอก็เอามือกอดอกแล้วพูดว่า “คุณหมอขอรับ ผมยังไม่แน่ใจว่าจะทำความรู้จักกับเขาดีหรือไม่ในวันนี้ ขอให้ผมคิดก่อน” แฮรีเอียงจะไม่พูดเช่นนั้นไม่ใช่หรือ? เธอกจะจับมือเขาแน่นและพูดจาขอบคุณเขาด้วยความเต็มใจ และด้วยความยินดีจนน้ำตาไหลมิใช่หรือ? วันนี้ฉันอยากจะแนะนำให้เธอรู้จักกับองศ์พระเยซูคริสต์เจ้า ผู้เป็นพระเจ้าอันเต็มไปด้วยความสง่าราศี พระองค์มิได้เสียดชีวิตของพระองค์เท่านั้น แต่ยิ่งไปกว่านั้น พระองค์ได้ยอมตายแทนความผิดบาปของท่าน และเธอก็ยังจะหันหน้าไปเสียทางอื่นและพูดว่าให้ผมคิดดูก่อนอย่างนั้นหรือ? แฮรีได้สำนึกตัวและพูดว่า “ขอโทษผมเถิดครับ ผมมันโง่เงาเบาปัญญา ผมจะรับพระองค์เดี๋ยวนี้” ครั้นแล้วเราทั้งสองคนก็ได้คุกเข่าลง ทูลถวายตัวต่อพระเยซูคริสต์ แฮรีได้อธิษฐานทูลถวายตัวด้วยความจริงใจ และด้วยน้ำตาไหล ยอมรับเอาพระเจ้าเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา.

ท่านผู้อ่านทั้งหลาย ท่านได้คิดในเรื่องนี้บ้างหรือเปล่า? หรือว่าท่านได้คิดและได้ตัดสินใจแล้วว่ารับเชื่อในองศ์พระเยซูคริสต์เหมือนอย่างกับแฮรี เพื่อนทหารของข้าพเจ้า

อาร์. เอ เลดลอ